ISSN 1725-2520

Den Europæiske Unions Tidende

L 181

47. årgang

18. maj 2004

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 986/2004 af 17. maj 2004 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

Kommissionens forordning (EF) nr. 987/2004 af 17. maj 2004 om udstedelse af importlicenser for ris med oprindelse i AVS-staterne og de oversøiske lande og territorier, der er indgivet ansøgninger om i løbet af de fem første arbejdsdage af maj 2004 i henhold til forordning (EF) nr. 638/2003 3

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 988/2004 af 17. maj 2004 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på import af okoumé-krydsfiner med oprindelse i Folkerepublikken Kina** ... 5

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

★ **Rådets fælles holdning 2004/493/FUSP af 17. maj 2004 om ændring af fælles holdning 2002/400/FUSP om EU-medlemsstaternes midlertidige modtagelse af visse palæstinensere** 24

Berigtigelser

★ **Berigtigelse til Kommissionens afgørelse 2004/387/EF af 28. april 2004 — Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2004/387/EF af 21. april 2004 om interoperabel levering af paneuropæiske e-forvaltningstjenester til offentlige myndigheder, virksomheder og borgere (Idabc)** *(EUT L 144 af 30.4.2004)* 25

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 986/2004

af 17. maj 2004

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager [1], særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

(2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. maj 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 2004.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

[1] EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 (EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17).

BILAG

til Kommissionens forordning af 17. maj 2004 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ([1])	Fast importværdi
0702 00 00	052	111,0
	204	64,3
	212	89,5
	999	88,3
0707 00 05	052	106,9
	096	79,8
	999	93,4
0709 90 70	052	104,7
	204	54,4
	999	79,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	37,0
	204	44,8
	220	48,1
	388	57,9
	400	38,0
	624	59,8
	999	47,6
0805 50 10	388	74,3
	528	55,6
	999	65,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	81,4
	400	137,6
	404	107,3
	508	57,5
	512	71,7
	524	83,4
	528	64,6
	720	82,9
	804	105,7
	999	88,0

([1]) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2081/2003 (EUT L 313 af 28.11.2003, s. 11). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 987/2004

af 17. maj 2004

om udstedelse af importlicenser for ris med oprindelse i AVS-staterne og de oversøiske lande og territorier, der er indgivet ansøgninger om i løbet af de fem første arbejdsdage af maj 2004 i henhold til forordning (EF) nr. 638/2003

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2286/2002 af 10. december 2002 om ordninger for landbrugsprodukter og varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i AVS-staterne og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1706/98 [1],

under henvisning til Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab (»associeringsafgørelse«) [2],

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 638/2003 af 9. april 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2286/2002 og Rådets afgørelse 2001/822/EF for så vidt angår ordningen for indførsel af ris med oprindelse i stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) og oversøiske lande og territorier (OLT) [3], særlig artikel 17, stk. 2, og

ud fra følgende betragtning:

En gennemgang af de mængder, der blev indgivet ansøgninger for under tranchen for maj 2004, viser, at der bør udstedes licenser for de ansøgte mængder, alt efter tilfældet nedsat med en procentsats, og at der bør fastsættes mængder, der kan overføres til følgende tranche —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For de ansøgninger om importlicenser for ris, der er indgivet i de fem første arbejdsdage i maj 2004 efter forordning (EF) nr. 638/2003 og meddelt Kommissionen, udstedes der licenser for de mængder, der er anført i ansøgningerne, der kan nedsættes med procentsatserne i bilaget.

2. De mængder, der kan overføres, er fastsat i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. maj 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 2004.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

---

[1] EFT L 348 af 21.12.2002, s. 5.
[2] EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1.
[3] EUT L 93 af 10.4.2003, s. 3.

BILAG

Nedsættelsesprocentsatser, der skal anvendes på de mængder, som der er ansøgt om for tranchen for maj 2004, og de mængder, der overføres til den følgende tranche

Oprindelse/produkt	Nedsættelsesprocentsats		Mængde, der overføres til tranchen for september 2004 (t)	
	De Nederlandske Antiller og Aruba	Mindst udviklede OLT	De Nederlandske Antiller og Aruba	Mindst udviklede OLT
OLT (artikel 10, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 638/2003) — KN-kode 1006	49,9996	—	—	6 667

Oprindelse/produkt	Nedsættelsesprocentsats	Mængde, der overføres til tranchen for september 2004 (t)
AVS (artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 638/2003) — KN-kode 1006 10 21 til 1006 10 98, 1006 20 og 1006 30	87,9798	—
AVS (artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 638/2003) — KN-kode 1006 40 00	90,9079	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 988/2004

af 17. maj 2004

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på import af okoumé-krydsfiner med oprindelse i Folkerepublikken Kina

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1] (i det følgende benævnt »grundforordningen«), senest ændret ved forordning (EF) nr. 461/2004 [2], særlig artikel 7,

efter konsultation af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. **PROCEDURE**

1. INDLEDNING

(1) Kommissionen offentliggjorde den 19. august 2003 en meddelelse (i det følgende benævnt »indledningsmeddelelsen«) i *Den Europæiske Unions Tidende* [3] om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende import til Fællesskabet af okoumé-krydsfiner med oprindelse i Folkerepublikken Kina (i det følgende benævnt »Kina«).

(2) Antidumpingproceduren blev indledt efter, at den europæiske føderation for krydsfinerindustrien (»klageren«) på vegne af et større antal producenter, som i dette tilfælde tegner sig for mere end 50 % af EF-produktionen af okoumé-krydsfiner, den 7. juli 2003 havde indgivet en klage. Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted af den pågældende vare, og at dumpingen forvoldte væsentlig skade, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en procedure.

2. PARTER, SOM ER BERØRT AF PROCEDUREN

(3) Kommissionen underrettede officielt de eksporterende producenter i Kina, importører/forhandlere og deres sammenslutninger, leverandører og brugere, som den vidste var berørt af sagen, såvel som repræsentanterne for det pågældende eksportland og de klagende EF-producenter om indledningen af proceduren. De interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der er fastsat i meddelelsen om indledning af proceduren.

(4) Med henvisning til det store antal kinesiske eksporterende producenter, som var opført i klagen, og det store antal EF-producenter af samme produkt, skulle der i henhold til meddelelsen om indledning af proceduren udtages stikprøver for at fastlægge dumpingens og skadens omfang, jf. artikel 17 i grundforordningen.

(5) For at sætte Kommissionen i stand til at fastslå, om det var nødvendigt at anvende stikprøver, og i så tilfælde at udtage en stikprøve, blev alle eksporterende producenter og EF-producenterne anmodet om at give sig til kende over for Kommissionen og som angivet i indledningsmeddelelsen at fremlægge basisoplysninger om deres aktiviteter vedrørende den pågældende vare i undersøgelsesperioden (1. juli 2002 til 30. juni 2003).

(6) Efter en gennemgang af de oplysninger, som de eksporterende producenter fremlagde, og med henvisning til det lave antal svar på stikprøvespørgsmålene blev det besluttet, at der ikke var brug for stikprøveudtagning hos eksportørerne.

(7) Vedrørende EF-producenterne besluttede Kommissionen med henvisning til artikel 17 i grundforordningen, at stikprøven skulle udtages af EF-erhvervsgrenens største produktions- og salgsmængder, som kunne anses for at være repræsentative, og som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. På grundlag af EF-producenternes svar udvalgte Kommissionen fem virksomheder i tre medlemsstater. Udvælgelsen var baseret på såvel produktions- som salgsmængde. Stikprøven, som blev udvalgt på grundlag af ovennævnte kriterier, er desuden repræsentativ i geografisk sammenhæng.

[1] EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.
[2] EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12.
[3] EUT C 195 af 19.8.2003, s. 3.

(8) For at give eksporterende producenter i Kina mulighed for at anmode om markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling, hvis de ønskede det, sendte Kommissionen formularer til de kinesiske eksporterende producenter, som den vidste var berørt af sagen. Otte eksporterende producenter returnerede formularen med anmodning om markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling i fald undersøgelsen skulle godtgøre, at de ikke opfyldte betingelserne for markedsøkonomisk behandling.

(9) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle parter, som den vidste var berørt, og til alle andre virksomheder, der gav sig til kende inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. Der kom svar tilbage fra seks kinesiske eksporterende producenter, de fem stikprøveudvalgte EF-producenter og en producent i referencelandet Marokko.

(10) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for en foreløbig fastlæggelse af dumpingen, den opståede skade og de berørte fællesskabsinteresser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende virksomheder:

a) *EF-producenter*

— Indústrias Jomar – Madeiras e Derivados SA, Portugal

— Joubert SAS, Frankrig

— Plysorol SAS, Frankrig

— Reni Ettore spa., Italien

— Schauman Wood SA, Frankrig

b) *Eksporterende producenter i Folkerepublikken Kina*

— Zhejiang Deren Bamboo-Wood Technologies Co., Ltd.

— Jiaxing Jinlin Lumber Co., Ltd.

— Nantong Zongyi Plywood Co., Ltd.

— Zhonglin Enterprise (Dangshan) Co., Ltd.

c) *Producent i referencelandet*

(11) I betragtning af, at det var nødvendigt at fastsætte en normal værdi for eksporterende producenter i Kina, der eventuelt ikke kunne få tildelt markedsøkonomisk behandling, blev der aflagt kontrolbesøg hos følgende virksomhed med henblik på at fastsætte den normale værdi på grundlag af oplysninger fra et referenceland (Marokko):

— CEMA Bois de l'Atlas, Casablanca, Marokko

3. UNDERSØGELSESPERIODE

(12) Dumpings- og skadesundersøgelsen omfatter perioden fra 1. juli 2002 til 30. juni 2003 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Med henblik på skadesundersøgelsen er tendenserne i perioden fra 1. januar 1999 til udgangen af undersøgelsesperioden blevet undersøgt (i det følgende benævnt »referenceperioden«).

B. **DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

1. GENERELT

(13) Krydsfiner er en plade fremstillet af træ med stor mekanisk styrke og ringe vægt. Den består af flere lag træfiner, som limes sammen. Den opbygges af et ulige antal krydslagte finerlag. Fiberretningen på de ydre lag er som regel parallel med pladens længderetning. Denne opbygning sikrer krydsfinerens styrke og stabilitet.

(14) Der kan fremstilles krydsfiner af forskellige sorter træ. Ved fremstilling af krydsfiner i Europa anvendes der især bøg, birk, gran, poppel og okoumé.

(15) Der produceres udelukkende okoumé-træ i Gabon, Ækvatorialguinea og Cameroun, så både de europæiske og de kinesiske krydsfinerproducenter er nødt til at importere træet. Okoumé giver krydsfineren en god og glat overfladekvalitet samt gode mekaniske egenskaber, bl.a. fordi træet ikke indeholder knaster. Okoumé-krydsfiner har således nogle særlige kendetegn, både hvad udseende og mekaniske egenskaber angår, der bevirker, at det adskiller sig fra andre typer krydsfiner.

(16) Okoumé-krydsfiner har en række anvendelsesformål. Det anvendes af snedkere og tømrere til udendørs formål i bygningsindustrien, f.eks. til forskalling og beklædning, herunder beklædning af udvendige sokler og rækværker og beklædning af flodbredder. Det anvendes også til mere dekorative formål, bl.a. i forbindelse med vejtransport (f.eks. biler, busser, campingvogne, mobilhomes), søtransport (lystfartøjer), møbelindustrien og fremstilling af døre.

(17) Der er to typer okoumé-krydsfiner, nemlig krydsfiner udelukkende fremstillet af okoumé (»ren okoumé«) og krydsfiner med mindst ét yderlag fremstillet af okoumé (»okoumé-yderlag«) og resten af andre træsorter. Begge former for okoumé-krydsfiner ser ens ud. Trods de forskellige mekaniske egenskaber har de samme grundlæggende fysiske kendetegn og anvendes til samme formål.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE

(18) Den pågældende vare er krydsfiner, som udelukkende består af træfiner, hvoraf det enkelte lag højst er 6 mm tykt, og mindst et af de ydre lag er af okoumé; den pågældende vare har oprindelse i Kina og er for øjeblikket opført under KN-kode ex ex 4412 13 10. Denne definition gælder ren okoumé og yderlagsokoumé som defineret ovenfor.

(19) Under kontrolbesøget blev det konstateret, at en virksomhed eksporterede filmbelagt krydsfiner med et yderlag af okoumé til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Denne vare har et yderlag af okoumé (de indre lag er af andre træsorter), som er dækket med en plasticfilm. Det blev konkluderet, at denne vare ikke var lig med den pågældende vare, da den ikke udelukkende bestod af trælag og derfor ikke havde det samme udseende som de andre former for okoumé-krydsfiner. Den havde derfor ikke de samme fysiske og tekniske kendetegn. Den er følgelig ikke omfattet af denne procedure.

3. SAMME VARE

(20) Det blev konstateret, at den pågældende vare, den okoumé-krydsfiner, der blev fremstillet i Kina og solgt på det kinesiske hjemmemarked, den vare, der blev fremstillet og solgt på hjemmemarkedet i referencelandet (Marokko), og den vare, som EF-erhvervsgrenen fremstillede og solgte inden for EF, havde de samme grundlæggende fysiske og tekniske kendetegn og samme anvendelsesformål. Foreløbig anses disse varer derfor for at være samme vare, jf. artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

C. **DUMPING**

1. MARKEDSØKONOMISK BEHANDLING

(21) I henhold til artikel 2, stk. 7, litra b), i grundforordningen skal den normale værdi i antidumpingundersøgelser vedrørende import fra Kina fastsættes i overensstemmelse med samme artikels stk. 1-6 for de producenter, der opfylder kriterierne i artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen.

(22) Kriterierne, som de ansøgende virksomheder skal godtgøre, at de opfylder, opføres nedenfor udelukkende for at gøre det lettere at referere til dem i kortfattet form:

1) erhvervsmæssige beslutninger og omkostninger træffes og afholdes på markedsvilkår og uden væsentlig indgriben fra statens side

2) regnskaber underkastes uafhængig revision efter internationale revisionsstandarder og anvendes til alle formål

3) ingen væsentlige forvridninger er videreført fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system

4) der garanteres retligt sikre og stabile forhold gennem konkurs- og ejendomslove

5) valutakursomregninger sker til markedskursen.

(23) Otte eksporterende producenter i Kina anmodede om markedsøkonomisk behandling i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), og besvarede ansøgningsformularen herom for eksporterende producenter.

(24) Ansøgningen fra en virksomhed (virksomhed 2 i nedenstående tabel) blev afvist efter den første gennemgang af besvarelsen af formularen om markedsøkonomisk behandling, da der ikke var bevis for, at alle kriterier var opfyldt. Ansøgningen fra en anden virksomhed (virksomhed 4 i tabellen nedenfor) blev ligeledes afvist, da virksomheden brød samarbejdet, inden kontrolbesøget havde fundet sted. Det var derfor ikke muligt at kontrollere, om virksomheden opfyldte kriterierne i artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen.

(25) Kommissionen aflagde kontrolbesøg hos de resterende seks virksomheder med henblik på at indhente og efterprøve alle de oplysninger, der var brug for, og som virksomhederne havde afgivet i anmodningerne om markedsøkonomisk behandling.

(26) Undersøgelsen viste, at fire ud af de nævnte seks virksomheder opfyldte alle kriterier, og de fik derfor tildelt markedsøkonomisk behandling. De fire eksporterende producenter i Kina, som fik tildelt markedsøkonomisk behandling, er:

— Zhejiang Deren Bamboo-Wood Technologies Co., Ltd.

— Jiaxing Jinlin Lumber Co., Ltd.

— Nantong Zongyi Plywood Co., Ltd.

— Zhonglin Enterprise (Dangshan) Co., Ltd.

(27) De resterende to anmodninger måtte afvises. Følgende tabel sammenfatter afgørelsen for de fire virksomheder, der ikke fik tildelt markedsøkonomisk behandling, med hensyn til hvert af de fem kriterier, der er fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c).

Virksomhed	Kriterier				
	Artikel 2, stk. 7, litra c), 1. led	Artikel 2, stk. 7, litra c), 2. led	Artikel 2, stk. 7), litra c), 3. led	Artikel 2, stk. 7, litra c), 4. led	Artikel 2, stk. 7, litra c), 5. led
1	Ikke opfyldt	Ikke opfyldt	Ikke opfyldt	Ikke opfyldt	Opfyldt
2	Ikke opfyldt				
3	Manglende samarbejdsvilje				
4	Manglende samarbejdsvilje				

Kilde: kontrollerede besvarelser af spørgeskemaer udfyldt af de samarbejdende kinesiske eksportører.

(28) De pågældende virksomheder fik mulighed for at kommentere ovennævnte undersøgelsesresultater. To virksomheder fremførte, at beslutningen var forkert, og at de burde indrømmes markedsøkonomisk behandling.

(29) Med hensyn til det første kriterium fremførte virksomhed 1, at i modsætning til Kommissionens konklusioner så var det klart, hvorfra den indbetalte kapital kom fra, og at salget på hjemmemarkedet skete til markedspriser. Virksomheden var imidlertid ikke i stand til at tilbagevise Kommissionens konklusioner gennem fremlæggelse af yderligere beviser. Med hensyn til salget på hjemmemarkedet fremgik det, at virksomhedens prispolitik ikke fulgte de markedsøkonomiske principper, eftersom okoumé-krydsfiner af en bedre kvalitet blev solgt til samme pris som almindelig krydsfiner. Disse to påstande blev derfor afvist.

(30) Den samme virksomhed fremførte, at dens regnskaber blev underkastet uafhængig revision efter internationale standarder. I forbindelse med kontrolbesøget blev det imidlertid klart, at revisorerne ikke havde foretaget de anmærkninger, der kræves efter international standard (bl.a. forekom der forskellige balancer for det samme år uden yderligere forklaringer og tab af næsten hele den indbetalte kapital uden nogen anmærkninger). Disse problemer skaber alvorlig tvivl om regnskabernes troværdighed, og de kan derfor ikke anses for at være revideret efter internationale standarder. Denne påstand blev derfor afvist.

(31) Virksomhed 1 fremførte også, at der ikke var tale om statslig indgriben, og at der ikke var overført forvridninger fra det ikke-markedsøkonomiske system. Afgifter, som skulle betales til de lokale myndigheder for brugsretten til jord, blev imidlertid ikke betalt i flere år, og der forelå ingen forklaring. Indgriben fra statens eller de lokale myndigheders side kan derfor ikke udelukkes, og virksomheden har ikke kunnet bevise, at den er fri for statslig indgriben. Denne påstand blev derfor afvist.

(32) Endelig fremførte virksomhed 1, at den kunne garantere retligt sikre og stabile forhold med henvisning til konkurs- og ejendomslove. Under kontrolbesøget blev det imidlertid bemærket, at i et bestemt regnskabsår var tabene højere end kapitalen. Det blev derfor konkluderet, at mens virksomheden måske i teorien var omfattet af konkurslovgivningen, så var det ikke tilfældet i praksis, da virksomheden under disse omstændigheder burde have været begæret konkurs. Det bør desuden bemærkes, at revisorerne ikke har foretaget nogen anmærkninger herom. Virksomheden har således ikke bevist, at den er underkastet en lovgivning, som garanterer retligt sikre forhold. Denne påstand blev derfor afvist.

(33) Virksomhed 3 fremførte, at den havde samarbejdet med Kommissionen. Denne virksomhed var forretningsmæssigt bundet til to andre virksomheder, som producerede det pågældende produkt og eksporterede det til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Ingen af disse to virksomheder gav sig imidlertid til kende inden for den frist, der var fastsat i meddelelsen om indledning af proceduren. De blev derfor betragtet som ikke-samarbejdende eksporterende producenter.

(34) Det er Kommissionens sædvanlige praksis at undersøge, om en gruppe af forbundne virksomheder samlet opfylder betingelserne for at få tildelt markedsøkonomisk behandling, dvs. at alle de forbundne virksomheder, som producerer og/eller sælger det pågældende produkt, hver især skal overholde kriterierne for indrømmelse af markedsøkonomisk behandling. Med henvisning til de forbundne virksomheders manglende samarbejde i dette tilfælde, var det ikke muligt at godtgøre, at gruppen samlet set opfyldte kriterierne for markedsøkonomisk behandling, og virksomhed 3 kunne derfor ikke indrømmes markedsøkonomisk behandling.

(35) EF-erhvervsgrenen fik mulighed for at fremsætte sine kommentarer, men der fremkom ingen indsigelser. Det rådgivende udvalg blev konsulteret og gjorde ikke indsigelse mod Kommissionens konklusioner.

2. INDIVIDUEL BEHANDLING

(36) I henhold til artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen fastsættes der en national enhedstold for lande, der er omfattet af artikel 2, stk. 7, i grundforordningen, medmindre virksomhederne i overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i grundforordningen kan bevise, at deres eksportpriser og -mængder samt vilkårene og betingelserne for salg fastsættes frit, at valutaomregninger foretages til markedskursen, og at en eventuel statslig indgriben ikke muliggør omgåelse af foranstaltninger, hvis eksportørerne pålægges forskellige toldsatser.

(37) De otte eksporterende producenter anmodede ikke blot om markedsøkonomisk behandling, men også om individuel behandling i tilfælde af, at de ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling. Ingen af de virksomheder, som blev nægtet markedsøkonomisk behandling, kunne dog indrømmes individuel behandling.

(38) De to virksomheder, som ikke samarbejdede, kunne ikke indrømmes individuel behandling, da det ikke var muligt at kontrollere, om de opfyldte kriterierne i artikel 9, stk. 5, i grundforordningen.

(39) Undersøgelsen på stedet viste, at virksomhed 1's revisions- og eksportdokumenter var upålidelige, og at de var behæftet med alvorlige mangler. På grund af den store usikkerhed omkring denne virksomhed blev det ikke anset for muligt at fastsætte en individuel dumpingmargen. Da eksportsalget er upålideligt, er det de facto ikke muligt at beregne en individuel margen, eftersom virksomhedens oplysninger ikke kan bruges. Det ville heller ikke være berettiget at fastsætte en individuel margen i dette tilfælde, da virksomheden ikke har været i stand til at godtgøre, at diverse foranstaltninger ikke ville blive omgået, hvis eksportøren blev indrømmet en individuel margen. Denne virksomhed blev derfor ikke indrømmet individuel behandling.

(40) Endelig kunne virksomhed 2, som er statsejet, ikke godtgøre, at den statslige indgriben ikke ville føre til omgåelse af forskellige foranstaltninger, hvis der gjaldt forskellige toldsatser for eksportørerne.

3. NORMAL VÆRDI

3.1. **Fastsættelse af den normale værdi for samarbejdsvillige eksporterende producenter, som er indrømmet markedsøkonomisk behandling**

(41) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen undersøgte Kommissionen først for hver enkelt af de samarbejdsvillige eksporterende producenter, om deres salg af okoumé-krydsfiner på hjemmemarkedet var repræsentativt, dvs. om dette salg samlet udgjorde mindst 5 % af producentens samlede eksportsalg til Fællesskabet. Undersøgelsen viste, at salget på hjemmemarkedet kun var repræsentativt for to af de fire eksporterende producenter.

(42) Kommissionen identificerede efterfølgende de typer okoumé-krydsfiner, som virksomheder med et samlet repræsentativt hjemmemarkedssalg solgte på hjemmemarkedet, og som var identiske eller direkte sammenlignelige med de typer, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet.

(43) Blandt de typer, som de eksporterende producenter solgte på hjemmemarkedet, blev det for hver type, der var direkte sammenlignelig med den type af okoumé-krydsfiner, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet, fastsat, hvorvidt hjemmemarkedssalget var tilstrækkeligt repræsentativt i henhold til artikel 2, stk. 2, i grundforordningen. Hjemmemarkedssalget af en bestemt type okoumé-krydsfiner blev anset for tilstrækkeligt repræsentativt, hvis det samlede salg på hjemmemarkedet af den pågældende type i undersøgelsesperioden udgjorde mindst 5 % af den samlede solgte mængde af den sammenlignelige type okoumé-krydsfiner, der eksporteredes til Fællesskabet. En af de to virksomheder, der havde et repræsentativt hjemmemarkedssalg, opfyldte denne betingelse for fire produkttyper, hvorimod ingen af den anden virksomheds produkttyper blev vurderet at være tilstrækkeligt repræsentative.

(44) Kommissionen undersøgte herefter, om de fire ovenfor nævnte produkttyper kunne anses for at være solgt i normal handel, idet den undersøgte, hvor stor en del af den pågældende okoumé-krydsfiner, der blev solgt med overskud til uafhængige kunder. I de tilfælde, hvor mindst 80 % af den samlede salgsmængde af en bestemt type okoumé-krydsfiner blev solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, og hvor den vejede gennemsnitspris for denne type svarede til eller lå over produktionsomkostningerne, blev den normale værdi beregnet på grundlag af den faktiske hjemmemarkedspris, beregnet som et vejet gennemsnit af priserne for den pågældende type ved hjemmemarkedssalg i undersøgelsesperioden, uanset om disse havde været rentable eller ej. I de tilfælde, hvor mængden af en bestemt type okoumé-krydsfiner solgt med overskud udgjorde 80 % eller mindre af den samlede salgsmængde for denne type, eller hvor den vejede gennemsnitspris for den pågældende type okoumé-krydsfiner lå under produktionsomkostningerne, blev normalværdien fastsat på grundlag af den faktiske hjemmemarkedspris beregnet som et vejet gennemsnit af den samlede mængde af denne type, der blev solgt med overskud, dog forudsat at dette salg udgjorde mindst 10 % af den samlede salgsmængde for den pågældende type. Hjemmemarkedsprisen kunne kun anvendes til at fastsætte normalværdien for en produkttype. I forbindelse med de øvrige tre produkttyper gav under 10 % af hjemmemarkedssalget overskud i undersøgelsesperioden.

(45) Hvis det overskudsgivende salg af en produkttype udgjorde mindre end 10 % af den samlede salgsmængde af denne type, blev den pågældende type ikke anset for at være solgt i tilstrækkelige mængder til, at hjemmemarkedsprisen med rimelighed kunne anvendes som grundlag for fastsættelsen af normalværdien. Hvis hjemmemarkedsprisen for en bestemt type, der blev solgt af en eksporterende producent, ikke kunne anvendes til at fastsætte den normale værdi, måtte der anvendes en anden metode. Kommissionen sammensatte således den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen.

(46) I henhold til artikel 2, stk. 3, i grundforordningen blev den normale værdi sammensat på grundlag af de enkelte eksporterende producenters egne produktionsomkostninger plus et rimeligt beløb til salgs-, general- og administrationsomkostninger (»SG&A«) og fortjeneste. I forbindelse med to virksomheder, hvis hjemmemarkedssalg af samme produkt var repræsentativt i henhold til artikel 2, stk. 2, i grundforordningen, kunne Kommissionen anvende virksomhedernes egne SG&A-omkostninger. Hvad fortjenstmargenen angår, blev der i overensstemmelse med det første afsnit i artikel 2, stk. 6, i grundforordningen taget udgangspunkt i de to ovennævnte virksomheders fortjeneste i forbindelse med normal handel.

(47) Med henblik på de to virksomheder, som ikke havde noget repræsentativt hjemmemarkedssalg, anvendte Kommissionen i henhold til artikel 2, stk. 6, litra a), i grundforordningen det vejede gennemsnit af SG&A-omkostningerne og fortjenesten for de to virksomheder med et repræsentativt hjemmemarkedssalg.

(48) I forbindelse med en af virksomhederne kunne Kommissionen ikke med rimelig sikkerhed fastslå, om der var en rimelig overensstemmelse mellem de omkostninger, der var anført i spørgeskemaet, og de omkostninger, der var forbundet med fremstilling og salg af det pågældende produkt. Virksomheden fik lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger under kontrolbesøget, men den var ude af stand til at redegøre for uoverensstemmelserne i forbindelse med omkostningerne. Med henblik på fastlæggelse af produktionsomkostningerne blev omkostningerne derfor i overensstemmelse med artikel 2, stk. 5, i grundforordningen fordelt på grundlag af omsætningen.

(49) En virksomhed købte poppelfiner af lokale producenter. Disse producenter er ikke momsregistreret og betaler derfor ikke moms. Virksomheden nedskrev imidlertid udgifterne til finer med 13 % til moms. Det blev fremført, at det skete i overensstemmelse med momsmyndighederne. Virksomheden kunne imidlertid ikke bevise, at momsen rent faktisk var blevet refunderet, og Kommissionen mente derfor, at det krævede momsfradrag burde afvises, da det var de faktisk afholdte omkostninger, der skulle lægges til grund.

(50) En virksomhed fremførte, at Kommissionen burde basere sig på produktionsomkostningerne for en længere periode end undersøgelsesperioden. Virksomheden understregede, at det ville give et bedre billede af de egentlige omkostninger, da der var sket visse korrektioner i regnskaberne, og der var tale om en lille produktionsmængde. Da virksomheden ikke havde nogen beviser for de påståede korrektioner, anvendte Kommissionen de data, som virksomheden havde oplyst for undersøgelsesperioden.

(51) En anden virksomhed købte finer af en virksomhed, som den var forretningsmæssigt forbundet med. Eftersom afregningspriserne for disse transaktioner ikke på rimelig vis afspejlede omkostningerne ved fremstilling af fineren, skulle de udskiftes med prisen ved handel mellem ikke-forretningsmæssigt forbundne virksomheder, og denne pris blev sat til at være lig med virksomhedens pris ved handel med leverandører, som den ikke var forretningsmæssigt forbundet med.

3.2. **Fastsættelse af den normale værdi for alle eksporterende producenter, der ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling**

3.2.1. *Referenceland*

(52) I henhold til artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen skal den normale værdi fastsættes for de eksporterende producenter, der ikke er indrømmet markedsøkonomisk behandling; det sker på grundlag af prisen eller en beregnet værdi i et referenceland.

(53) I meddelelsen om indledning af proceduren blev Marokko nævnt som et passende tredjeland med markedsøkonomi, der kunne anvendes ved fastsættelse af den normale værdi for Kina, og de berørte parter blev opfordret til at fremsætte deres bemærkninger. Tre eksporterende producenter gjorde inden for tidsfristen indsigelse mod dette valg og foreslog i stedet Brasilien og Indonesien som referencelande.

(54) For at få fastslået om Marokko ville være et egnet referenceland, tog Kommissionen indledningsvis kontakt til alle kendte producenter af okoumé-krydsfiner uden for Det Europæiske Fællesskab og Kina, nemlig Marokko, Brasilien og Indonesien. Imidlertid deltog kun et marokkansk firma i proceduren, og dets data blev kontrolleret.

(55) Efterfølgende fremgik det af undersøgelsen, at der også i andre lande som f.eks. Malaysia og Tyrkiet kunne være producenter af okoumé-krydsfiner. De kendte producenter i disse lande blev kontaktet, men kun en tyrkisk virksomhed accepterede at deltage i proceduren. Med henvisning til de lovbestemte frister for udarbejdelse af en foreløbig afgørelse og i betragtning af, at oplysningerne fra den tyrkiske producent fremkom på et sent tidspunkt, og at analysen endnu ikke er afsluttet, besluttede Kommissionen at anvende Marokko som egnet referenceland ved den foreløbige afgørelse.

(56) Tre eksporterende producenter modsatte sig dette forslag, idet de især gjorde gældende, at den marokkanske producents omkostningsstruktur ikke kunne sammenlignes med de kinesiske producenters omkostningsstruktur, og at der ikke var nogen konkurrence på det marokkanske hjemmemarked.

(57) I denne sammenhæng har undersøgelsen foreløbig bekræftet, at der kun er en producent på det marokkanske hjemmemarked, og at tolden er stor. Det blev imidlertid vurderet, at den marokkanske producent havde et salg, der var tilstrækkeligt stort og repræsentativt til, at der kunne foretages en sammenligning med den kinesiske eksport af det pågældende produkt fra Kina til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. De fremførte argumenter blev i sig selv derfor ikke anset for tilstrækkelige til, at Kommissionen ikke med rimelighed kunne beregne en foreløbig normal værdi, behørigt tilpasset og under hensyntagen til tolden. Skulle det senere i undersøgelsesforløbet på grundlag af de endnu ikke afsluttede analyser af oplysningerne fra den tyrkiske virksomhed vise sig, at Tyrkiet ville have været et bedre referenceland, vil der blive taget behørigt hensyn til de nye elementer.

3.2.2. *Fastsættelse af den normale værdi i referencelandet*

(58) For at få fastslået, om det marokkanske hjemmemarkedssalg af varer, der kan sammenlignes med de varer, som de kinesiske eksporterende producenter solgte til Fællesskabet, var at betragte som normal handel, blev salgspriserne på hjemmemarkedet sammenlignet med de samlede produktionsomkostninger (dvs. fremstillingsomkostninger plus SG&-A-omkostninger). Eftersom størstedelen af de typer, der blev solgt på hjemmemarkedet, blev solgt med tab, og de vejede gennemsnitlige produktionsomkostninger var højere end den vejede gennemsnitlige salgspris, skulle den normale værdi beregnes.

(59) I henhold til artikel 2, stk. 3, i grundforordningen blev den normale værdi beregnet på grundlag af producentens egne produktionsomkostninger plus et rimeligt beløb til salgs-, general- og administrationsomkostninger (»SG&A«) og fortjeneste. Det var muligt at anvende producentens egne SG&A-omkostninger, da hjemmemarkedssalget af samme produkt var repræsentativt. Med henblik på fortjenesten blev det besluttet foreløbig at anvende en rimelig fortjenstmargen, som afspejler en gennemsnitsvirksomheds samlede fortjenstmargen, jf. artikel 2, stk. 6, litra c), i grundforordningen.

4. EKSPORTPRIS

(60) Eksportpriserne for samarbejdsvillige eksporterende producenter blev fastsat på grundlag af de priser, der betaltes eller skulle betales for den pågældende vare ved salg til forbrug i Fællesskabet til den første uafhængige kunde, jf. artikel 2, stk. 8, i grundforordningen.

(61) For ikke-samarbejdsvillige producenter blev eksportprisen fastsat på grundlag af artikel 18 i grundforordningen. Eksportpriserne blev derfor beregnet på grundlag af den laveste eksportpris, som blev registreret hos samarbejdsvillige eksporterende producenter, som ikke var tildelt markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling.

5. SAMMENLIGNING

(62) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen ab fabrik og i samme handelsled blev der justeret for forskelle, der hævdedes og påvistes at påvirke priserne og dermed prissammenligneligheden, jf. artikel 2, stk. 10, i grundforordningen. Der blev justeret for forskelle i transport-, forsikrings-, håndterings-, emballerings- og kreditomkostninger og bankgebyrer og provisioner i tilfælde, hvor det var nødvendigt og berettiget.

(63) Det blev konstateret, at en virksomhed lod hele sit eksportsalg gå gennem en kinesisk forhandler. Forhandleren var ansvarlig for forbindelsen til kunderne, indhentning af nye ordrer, udstedelse af fakturaer til de endelige kunder og gennem et andet firma udbetaling til producenten af momsrefusionerne som følge af eksporten. Som betaling modtog forhandleren en provision på salget og et nedslag ved køb af en vis varemængde. Det var opfattelsen, at der kun kunne gives nedslag ved eksport. Det samlede nedslag blev derfor fastsat på grundlag af eksportomsætningen i undersøgelsesperioden, og virksomhedens eksportpriser blev beregnet under hensyntagen til det beløb, der blev solgt for til EF i referenceperioden.

(64) De kinesiske virksomheder har ved eksport af det pågældende produkt ret til en momsrefusion på 13 % af omsætningen fob. Virksomhederne skal imidlertid i deres regnskaber angive en moms på 17 % på omsætningen fob. På grund af denne forskel blev der derfor ved fastsættelsen af eksportprisen indregnet en justering på 4 %.

6. DUMPINGMARGEN

6.1. **Dumpingmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling**

(65) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11 og 12, i grundforordningen blev dumpingmargenen fastsat på grundlag af en sammenligning af det vejede gennemsnit af de normale værdier og det vejede gennemsnit af eksportpriserne pr. produkttype som fastlagt ovenfor.

(66) De foreløbige dumpingmargener udgør følgende i procent af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Virksomhed	Foreløbig dumpingmargen
Zhejiang Deren Bamboo-Wood Technologies Co., Ltd.	23,9 %
Jiaxing Jinlin Lumber Co., Ltd.	18,5 %
Nantong Zongyi Plywood Co., Ltd.	12,0 %
Zhonglin Enterprise (Dangshan) Co., Ltd.	8,5 %

6.2. **For alle andre eksporterende producenter**

(67) Med henblik på fastsættelse af den landsdækkende dumpingmargen for alle andre eksportører i Kina bestemte Kommissionen først graden af samarbejdsvilje. Der blev foretaget en sammenligning mellem de foreliggende oplysninger (hovedsagelig klagen) og de kinesiske eksportørers besvarelser af spørgeskemaet. Denne sammenligning viste, at graden af samarbejdsvilje var yderst lav (20 %).

(68) Dumpingmargenen blev beregnet ved at sammenligne den vejede gennemsnitlige normalværdi for referencelandet og den vejede gennemsnitlige eksportpris, som er anslået på grundlag af de tilgængelige oplysninger som beskrevet ovenfor under »eksportpris«.

(69) På dette grundlag blev dumpinggraden for hele landet foreløbig fastsat til 48,5 % af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet.

D. **EF-ERHVERVSGRENEN**

1. PRODUCENTER I FÆLLESSKABET

(70) I Fællesskabet er der kendskab til, at det pågældende produkt bliver fremstillet i Frankrig, Italien, Portugal, Grækenland, Spanien og Tyskland. Producenterne fordeler sig som følger:

— ti producenter, på hvis vegne klagen blev indgivet; de fem producenter, der indgik i stikprøven (»de stikprøveudvalgte EF-producenter«), og som repræsenterer 57 % af EF-produktionen, var også blandt klagerne

— en producent, som støttede proceduren og var behjælpelig med generelle oplysninger

— øvrige EF-producenter, som hverken klagede eller samarbejdede i forbindelse med proceduren, men som heller ikke modsatte sig den.

(71) Kommissionen har konstateret, at alle de virksomheder, der nævnes ovenfor, kan betragtes som EF-producenter, jf. artikel 4, stk. 1, i grundforordningen. De ovennævnte virksomheders samlede produktion udgør produktionen i Fællesskabet.

2. EF-ERHVERVSGRENEN

(72) De ti EF-producenter, som samarbejdede med Kommissionen, herunder de fem EF-producenter, som var omfattet af stikprøven, tegner sig tilsammen for en produktion svarende til 85 % af den samlede EF-produktion af okoumé-krydsfiner, der blev anslået i klagen. De anses derfor for at udgøre erhvervsgrenen i Fællesskabet, jf. artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i grundforordningen.

E. **SKADE**

1. INDLEDENDE BEMÆRKNING

(73) Skadens omfang er blevet vurderet på grundlag af de oplysninger, der er blevet indsamlet i forbindelse med de stikprøver, der er foretaget i EF-erhvervsgrenen. Tendenserne vedrørende produktion, produktivitet, salg, markedsandele, beskæftigelse og vækst er blevet vurderet med udgangspunkt i EF-erhvervsgrenen, hvorimod tendenserne vedrørende priser og rentabilitet, likviditet, evnen til at tilvejebringe kapital og investeringer, lagre, kapacitet og udnyttelse af kapacitet, forrentning af investeret kapital og lønninger blev vurderet med udgangspunkt i de oplysninger, der blev indsamlet hos de EF-producenter, der var omfattet af stikprøven.

2. FORBRUGET I FÆLLESSKABET

(74) Fællesskabsforbruget blev fastsat på grundlag af den mængde, som EF-erhvervsgrenen har solgt på EF-markedet, plus den anslåede mængde, som andre EF-producenter har afsat, plus den samlede import fra Kina, Marokko og Gabon og et skøn over den mængde, som er importeret fra andre tredjelande under KN-kode 4412 13 10, idet det pågældende produkt kun udgør en del af denne toldkode. Denne andel og skønnet over den samlede import blev fastsat ved hjælp af den metode, der er blevet fulgt i klagen.

(75) Mellem 1999 og undersøgelsesperioden steg det synlige forbrug i Fællesskabet fra 394 663 m^3 til 447 979 m^3, dvs. med 14 %.

	1999	2000	2001	2002	Undersøg. perioden
Fællesskabsforbruget (m^3)	394 663	401 096	400 966	424 131	447 979

3. IMPORT FRA DET PÅGÆLDENDE LAND

3.1. **Mængde og markedsandel**

(76) Importen af det pågældende produkt fra Kina til Fællesskabet er steget fra 1 093 m^3 i 1999 til 83 606 m^3 i undersøgelsesperioden. Importen var ikke særlig stor indtil 2001, hvorefter den steg stærkt indtil udgangen af undersøgelsesperioden.

	1999	2000	2001	2002	Undersøg. perioden
Import fra Kina (m^3)	1 093	1 540	9 531	43 082	83 606

(77) Den tilsvarende markedsandel steg fra 0,3 % i 1999 til 18,7 % i undersøgelsesperioden. Stigningen var særlig stor i perioden mellem 2001 og undersøgelsesperioden, nemlig fra 2,4 % til 18,7 %.

	1999	2000	2001	2002	Undersøg. perioden
Importen fra Kina udtrykt i markedsandele	0,3 %	0,4 %	2,4 %	10,2 %	18,7 %

3.2. **Priser**

(78) Gennemsnitsprisen ved import af det pågældende produkt fra Kina er faldet fra 469 EUR pr. m^3 i 1999 til 393 EUR pr. m^3 i undersøgelsesperioden, hvilket er lig med et fald på 16,2 %. Da importen var meget lille i 1999 og 2000, tjener det ikke noget særligt formål at oplyse de tilsvarende priser. Der har generelt været en faldende tendens i hele referenceperioden, dog afbrudt af en mindre stigning fra 2000 til 2001.

	1999	2000	2001	2002	Undersøg. perioden
Gennemsnitspriser ved import fra Kina (EUR pr. m^3)	469	361	431	434	393

3.3. **Prisunderbud**

(79) Med henblik på at undersøge spørgsmålet om prisunderbud blev EF-erhvervsgrenens vejede gennemsnitspriser pr. varetype ved salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder på fællesskabsmarkedet i forbindelse med stikprøverne sammenlignet med de tilsvarende vejede gennemsnitlige eksportpriser for de pågældende importerede varer. Sammenligningen blev foretaget efter fradrag af nedslag og rabatter. EF-erhvervsgrenens priser blev justeret til niveauet ab fabrik. Priserne på de pågældende importvarer blev fastsat på cif-basis med en passende justering for told og omkostninger efter importen.

(80) Det er over for Kommissionen blevet påpeget, at kvaliteten af de produkter, der fremstilles af EF-erhvervsgrenen, generelt er højere end kvaliteten af det samme produkt, som importeres fra Kina. Det blev vurderet, at der var belæg for at justere for denne kvalitetsforskel med anslået 10 %, som blev lagt oven i de samarbejdsvillige eksporterende producenters pris cif, Fællesskabets grænse.

(81) Af sammenligningen fremgik det, at de pågældende produkter med oprindelse i Kina i undersøgelsesperioden blev solgt i Fællesskabet til priser, der lå 11-52 % under EF-erhvervsgrenens priser (udtrykt i procent af EF-erhvervsgrenens priser).

4. EF-ERHVERVSGRENENS SITUATION

(82) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i grundforordningen undersøgte Kommissionen alle relevante økonomiske faktorer og forhold med betydning for EF-erhvervsgrenens situation i perioden fra 1999 til undersøgelsesperioden.

4.1. **Oplysninger vedrørende EF-erhvervsgrenen som helhed**

4.1.1. *Produktion, beskæftigelse og produktivitet*

(83) EF-erhvervsgrenens produktion faldt med 10 % i perioden mellem 1999 og undersøgelsesperioden, nemlig fra 295 915 m^3 til 267 591 m^3.

	1999	2000	2001	2002	Undersøg. perioden
Produktion (m^3)	295 915	293 320	309 933	283 265	267 591

(84) Beskæftigelsen faldt med 9 % mellem 1999 og undersøgelsesperioden. Herudover besluttede en af virksomhederne i løbet af undersøgelsesperioden at afskedige 66 ansatte; af lovgivningsmæssige grunde vil afskedigelserne dog først få virkning efter undersøgelsesperioden. Produktiviteten steg mellem 1999 og 2001, hvorefter den faldt igen i perioden mellem 2001 og undersøgelsesperioden på grund af det faldende output.

	1999	2000	2001	2002	Undersøg. perioden
Beskæftigelse	1 608	1 642	1 600	1 489	1 462
Produktion pr. ansat	184	179	194	190	183

4.1.2. *Salgsmængde og markedsandel*

(85) I løbet af referenceperioden faldt EF-erhvervsgrenens EF-salg udtrykt i mængde med 10 % fra 283 121 m^3 i 1999 til 255 943 m^3 i undersøgelsesperioden. Faldet var særligt stort i perioden mellem 2001 og undersøgelsesperioden (-12 %).

	1999	2000	2001	2002	Undersøg. perioden
EF-salg (m^3)	283 121	291 562	292 264	272 488	255 943

(86) EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt fra 71,7 % i 1999 til 57,1 % i undersøgelsesperioden. Faldet var særligt stort halvandet år efter den skarpe stigning i importen fra Kina, idet den faldt fra 72,9 % i 2001 til 57,1 % i undersøgelsesperioden.

	1999	2000	2001	2002	Undersøg. perioden
EF's markedsandel	71,7 %	72,7 %	72,9 %	64,2 %	57,1 %

4.1.3. *Vækst*

(87) Mens forbruget i Fællesskabet steg med 14 % mellem 1999 og undersøgelsesperioden, faldt EF-erhvervsgrenens salg udtrykt i mængde med 10 %. På den anden side var stigningen i importen fra Kina i den samme periode meget stor. Medens markedsandelen af de produkter, der blev importeret fra Kina, steg med mere end 16 %, faldt EF-erhvervsgrenens markedsandel med 15 procentpoint. Den stigende import betød derfor, at EF-erhvervsgrenen ikke fik nogen andel i markedets vækst i perioden mellem 1999 og undersøgelsesperioden.

4.2. **Oplysninger vedrørende EF-producenterne, der var omfattet af stikprøven**

4.2.1. *Lagre, kapacitet og kapacitetsudnyttelse*

(88) I dette erhverv er lagerbeholdningen som regel ikke særlig stor, da der i de fleste tilfælde produceres efter ordre. For fuldstændighedens skyld bør det bemærkes, at EF-erhvervsgrenens lagerbeholdning er faldet i referenceperioden. Dette skyldes hovedsagelig rationaliseringsbestræbelserne hos en af EF's største producenter. Det er imidlertid vurderingen, at i dette tilfælde er lagerbeholdningen ikke nogen brugbar indikator for skadens omfang, jf. ovennævnte årsager.

(89) Produktionskapaciteten er blevet bestemt på grundlag af antallet af krydsfinerpresser og deres kapacitet med to daglige skiftehold. Det var nødvendigt at bestemme produktionskapacitetens størrelse, da produktionen af okoumé-krydsfiner hos nogle producenter finder sted i de samme anlæg og med det samme udstyr, som anvendes til fremstilling af andre typer krydsfiner. I disse tilfælde er produktionskapaciteten for det pågældende produkt blevet fastsat ved at beregne, hvor stor en del den producerede mængde okoumé-krydsfiner udgør af den pågældende producents samlede produktion af krydsfiner, hvorefter okoumé-andelen er blevet sammenholdt med produktionsanlæggets samlede produktionskapacitet.

(90) På baggrund af ovenstående blev det konstateret, at EF-erhvervsgrenens produktionskapacitet i referenceperioden var faldet med 5 %. Faldet i 2001 skyldes, at en produktionsenhed blev lukket. I den samme periode faldt kapacitetsudnyttelsen i EF-erhvervsgrenen fra 87 % til 74 %, dvs. at faldet var på 15 %.

	1999	2000	2001	2002	Undersøg. perioden
Produktionskapacitet (m^3)	255 774	262 420	236 348	242 835	242 668
Kapacitetsudnyttelse	87,4 %	82,0 %	93,1 %	80,4 %	74,2 %

4.2.2. *Priser og faktorer, som påvirker hjemmemarkedspriserne*

(91) EF-erhvervsgrenens gennemsnitspriser pr. m^3 har været forholdsvis stabile, dog med en nominel stigning på 3 % mellem 1999 og undersøgelsesperioden. At priserne ikke er faldet på trods af konkurrencen fra den billige kinesiske import, kan eventuelt forklares med, at EF-producenterne har besluttet at foretage nogle ændringer i deres varesortiment.

	1999	2000	2001	2002	Undersøg. perioden
Gennemsnitlig salgspris (EUR pr. m^3)	695	697	723	717	717

4.2.3. *Investeringer og mulighederne for at tilvejebringe kapital*

(92) Mellem 1999 og 2001 foretog erhvervsgrenen store investeringer, idet der blev investeret mellem 6,5 mio. og 10,4 mio. EUR om året. Da importen fra Kina steg kraftigt efter 2001, faldt investeringerne tilsvarende meget til kun 1,3 mio. EUR i undersøgelsesperioden.

	1999	2000	2001	2002	Undersøg. perioden
Investeringer (i EUR)	6 536	7 500	10 406	3 093	1 327

(93) Fællesskabets producenter af okoumé-krydsfiner, som er en del af den noget bredere trævareindustri, har i de seneste år, herunder i referenceperioden, gennemgået en omfattende omstrukturering og konsolidering. Det har bl.a. medført ændrede ejerskabsforhold og sammenlægning af virksomheder, undertiden i større industrigrupper, samt betragtelige investeringer i moderniseringer, jf. ovenfor.

(94) Med hensyn til evnen til at tilvejebringe kapital forelå der ingen krav fra EF-erhvervsgrenen, og der var ingen tegn på, at erhvervsgrenen havde problemer med at rejse den kapital, der var nødvendig for dens virksomhed. Det kan skyldes, at erhvervsgrenen som nævnt ovenfor har gennemgået en konsolidering, hvorved nogle af producenterne i EF har fået adgang til de finansielle ressourcer i store industrigrupper.

4.2.4. *Rentabilitet, afkast af investeringer og likviditet*

(95) I løbet af referenceperioden faldt rentabiliteten for EF-producenterne, der var en del af stikprøven, betydeligt, nemlig fra 3,5 % i 1999 til -8,9 % i undersøgelsesperioden. Afkastet af investeringerne fulgte samme tendens og faldt fra 15,6 % i 1999 til 27,5 % i undersøgelsesperioden.

	1999	2000	2001	2002	Undersøg. perioden
Rentabilitet	3,5 %	0,8 %	-2,7 %	-7,6 %	-8,9 %
Afkast af investeringer	15,6 %	3,4 %	-9,4 %	-23,8 %	-27,5 %

(96) Den likviditet, der hidrørte fra den samme vare, faldt betydeligt fra 7,6 mio. EUR i 1999 til 0,059 mio. EUR i undersøgelsesperioden. I den samme periode var der nogle ret omfattende kortvarige likviditetsudsving, som skyldtes udsving i lagerbeholdningen og udgifter, der ikke afholdtes i kontanter, som følge af den oven for nævnte omstrukturering af erhvervsgrenen.

	1999	2000	2001	2002	Undersøg. perioden
Likviditet (i EUR)	7 594 000	−876 000	−2 050 000	591 000	59 000

4.2.5. *Lønninger*

(97) Arbejdskraftomkostningerne faldt i referenceperioden med 7 % fra 32,2 mio. EUR i 1999 til 29,9 mio. EUR i undersøgelsesperioden, da antallet af ansatte faldt. De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat steg imidlertid med 7 % fra 26 770 EUR til 28 638 EUR, hvilket svarer til stigningen i forbrugerpriserne.

	1999	2000	2001	2002	Undersøg. perioden
Arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)	26 770	27 661	27 649	28 641	28 638

4.2.6. *Dumpingmargenens størrelse*

(98) I betragtning af dumpingimportens størrelse og priser kan den reelle dumpingmargen, som desuden har en betragtelig størrelse, ikke anses for at være uden betydning.

4.2.7. *Overvindelse af tidligere dumping*

(99) EF-erhvervsgrenen har ikke været i en situation, hvor den skulle overvinde følgerne af en tidligere skadelig dumping.

5. KONKLUSION OM SKADE

(100) (I perioden mellem 1999 og undersøgelsesperioden steg dumpingimporten af det pågældende produkt fra Kina fra 1 093 m^3 til 83 606 m^3. Den tilsvarende markedsandel steg fra 0,3 % i 1999 til 18,7 % i undersøgelsesperioden. Størstedelen af denne stigning fandt sted mellem 2002 og undersøgelsesperioden. Gennemsnitsprisen for dumpingimporten faldt i referenceperioden med 16,2 % og lå konsekvent lavere end EF-erhvervsgrenens priser, med mellem 11 og 52 %.

(101) Undersøgelsen af de ovennævnte faktorer viser, at EF-erhvervsgrenens situation forværredes mellem 1999 og undersøgelsesperioden. I referenceperioden faldt EF-erhvervsgrenens salg udtrykt i mængde med 10 %, og dens markedsandel faldt med 14,6 procentpoint. Efter 2001 har beskæftigelsen desuden været faldende. De EF-producenter, der var omfattet af stikprøven, gennemlevede en periode med stærkt faldende investeringer, og tilsvarende store fald i rentabiliteten, afkastet af investeringerne og likviditeten. Den forværrede situation for EF-erhvervsgrenen har især givet sig udslag i salgsmængderne (som atter afspejles i en dårligere kapacitetsudnyttelse). I perioden fra 1999 og indtil undersøgelsesperioden er der kun sket et mindre fald i prisniveauet udtrykt i faktiske tal.

(102) På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbig, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. artikel 3, stk. 5, i grundforordningen.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. INDLEDNING

(103) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 6 og 7, i grundforordningen er det blevet undersøgt, om dumpingimporten med oprindelse i Kina har påført EF-erhvervsgrenen en sådan skade, at den må betragtes som væsentlig. Andre kendte faktorer end dumpingimporten, der samtidig kunne have tilføjet EF-erhvervsgrenen skade, er også blevet undersøgt for at sikre, at en eventuel skade forårsaget af disse andre faktorer ikke blev tilskrevet dumpingimporten.

2. DUMPINGIMPORTENS FØLGEVIRKNINGER

(104) I perioden mellem 1999 og undersøgelsesperioden er mængden af det pågældende produkt, som er blevet importeret fra Kina til Fællesskabet, steget fra et ubetydeligt niveau til 83 606 m^3. Den tilsvarende andel af EF-markedet er steget fra 0,3 % i 1999 til 18,7 % i undersøgelsesperioden. Den største stigning fandt sted mellem 2001 og undersøgelsesperioden.

(105) Den betydelige stigning i importen med oprindelse i Kina og den kinesiske erobring af markedsandele i 2002 og i undersøgelsesperioden til faldende priser, der lå væsentligt under EF-erhvervsgrenens priser, er tidsmæssigt faldet sammen med forværringen af EF-erhvervsgrenens situation, især hvad angår salgsmængder, markedsandele, rentabilitet, likviditet og beskæftigelse. Som nævnt ovenfor lå priserne på de produkter, der blev importeret fra Kina, betydeligt under EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser, nemlig med 11-52 %.

(106) I analysen af, hvordan dumpingimporten har virket, er det blevet konstateret, at prisen er et afgørende konkurrenceelement, da okoumé-krydsfiner er et forholdsvis standardiseret produkt. Og selv når der ses bort fra kvalitetsforskellene, lå priserne for de dumpingimporterede produkter langt under EF-erhvervsgrenens priser, og de priser, der blev praktiseret af eksportører fra andre tredjelande. Endelig kunne det også konstateres, at EF-erhvervsgrenen har mistet flere store kunder, som er gået over til kinesiske krydsfinerleverandører.

(107) Det er derfor foreløbig blevet konkluderet, at presset fra den pågældende import, hvis mængde og markedsandel er vokset betydeligt fra og med 2001, og som er blevet solgt til lave dumpingpriser, har haft afgørende betydning for EF-erhvervsgrenens tab af markedsandele og den heraf følgende forværring af erhvervsgrenens finansielle situation.

3. VIRKNINGER AF ANDRE FAKTORER

3.1. **Import med oprindelse i andre tredjelande end Kina**

(108) Ifølge Eurostat er importen med oprindelse i andre tredjelande end Kina steget en anelse, nemlig fra 60 975 m^3 i 1999 til 62 430 m^3 i undersøgelsesperioden. Disse landes markedsandel er imidlertid samlet set faldet fra 15,4 % i 1999 til 13,9 % i undersøgelsesperioden. De enkeltlande, der især eksporterer det pågældende produkt til Fællesskabet, er Gabon og Marokko. Gabons markedsandel har generelt holdt sig på 5 %, hvorimod Marokkos markedsandel er steget fra 1,1 % til 2,4 %.

(109) Ifølge Eurostat er gennemsnitsprisen for produkter importeret fra andre lande end Kina stort set forblevet uændret i perioden mellem 1999 og undersøgelsesperioden. Gennem hele perioden lå priserne på produkter importeret fra andre lande næsten 50 % over priserne på produkter importeret fra Kina. Importen fra andre tredjelande udgjorde derfor ikke i samme grad et konkurrencemæssigt pres for EF-erhvervsgrenen som importen fra Kina. Desuden var der ingen af landene i denne gruppe, der havde markedsandele på over 5 %.

(110) Det er derfor foreløbig blevet konkluderet, at importen fra andre tredjelande ikke kan tillægges nogen afgørende betydning for den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

3.2. **EF-erhvervsgrenens eksportresultater**

(111) Det er blevet fremført, at EF-erhvervsgrenens faldende eksport som følge af tabet af konkurrenceevne også har været en medvirkende årsag til forværringen af dens finansielle situation. De EF-producenter, der indgik i stikprøven, har faktisk oplevet et faldende salg til aftagere uden for EF, idet tallet er faldet fra 9 522 m^3 i 1999 til 7 374 m^3 i undersøgelsesperioden. Da der således er tale om et betydeligt fald, og salget til aftagere uden for EF var på under 5 % af EF-salget i undersøgelsesperioden, kan denne udvikling ikke have haft afgørende betydning for den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

3.3. **Andre EF-producenters resultater**

(112) De øvrige EF-producenters salg er faldet, idet det anslås at have ligget på 49 474 m^3 i 1999 og 46 000 i undersøgelsesperioden. Deres andel af EF-markedet faldt i den samme periode fra 12,5 % til 10,3 %, og intet tyder på, at deres priser var lavere end de priser, der blev praktiseret af den samarbejdende EF-erhvervsgren. Det er derfor foreløbig blevet konstateret, at de produkter, der er fremstillet og solgt af de øvrige EF-producenter, ikke har bidraget til den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

3.4. **Stigning i EF-erhvervsgrenens omkostninger**

(113) Det er blevet fremført, at EF-erhvervsgrenens rentabilitet er faldet på grund af erhvervsgrenens stigende omkostninger, herunder råvareomkostningerne. Af de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med kontrollen på stedet fremgik det imidlertid, at stigningen i gennemsnitsomkostningerne i perioden mellem 1999 og undersøgelsesperioden ikke havde været større end den generelle prisstigning i Fællesskabet i samme periode, dvs. 8 %. Med henvisning til, at produktionsmængden er faldet, kan stigningen delvis forklares med, at de faste omkostninger pr. enhed er steget, og de variable omkostninger formodes at være steget mindre end de samlede gennemsnitsomkostninger.

(114) Det er derfor foreløbig blevet konkluderet, at under normale økonomiske forhold ville erhvervsgrenen, hvis den ikke havde været stærkt presset på priserne, ikke have haft problemer med at klare nogen af de omkostningsstigninger, som den oplevede mellem 1999 og undersøgelsesperioden, og at disse stigninger ikke ændrer på, at der er en årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra Kina og den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen er påført.

4. KONKLUSION

(115) Den store stigning, både målt i mængde og markedsandel, der har været i importen af varer med oprindelse i Kina, især mellem 2001 og undersøgelsesperioden, og det betydelige fald, der har været i disse varers salgspriser, samt det prismæssige underbud, der er blevet konstateret i undersøgelsesperioden, er tidsmæssigt faldet sammen med, at EF-erhvervsgrenen har lidt en væsentlig skade.

(116) Analyserne af importen fra andre tredjelande, EF-erhvervsgrenens eksport, andre producenters resultater og omkostningsudviklingen viser, at disse faktorer ikke har haft afgørende betydning for den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

(117) På baggrund af ovennævnte analyser, hvor der er blevet skelnet mellem alle de kendte faktorer, der har betydning for EF-erhvervsgrenens situation, og de skadevoldende virkninger af dumpingimport, er det således foreløbig blevet konkluderet, at importen fra Kina har forvoldt Fællesskabet væsentlig skade, jf. artikel 3, stk. 6, i grundforordningen.

G. **FÆLLESSKABSINTERESSER**

(118) Det er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 21 blevet undersøgt, om der til trods for konklusionerne om skadevoldende dumping er tvingende årsager til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger i dette tilfælde. Det er blevet overvejet, hvilke virkninger eventuelle foranstaltninger vil have for alle parter i proceduren, og hvilke følger det vil få, hvis der ikke træffes nogen foranstaltninger.

1. EF-ERHVERVSGRENENS INTERESSER

(119) Okoumé-krydsfiner er et af flere produkter, som Fællesskabets træindustri fremstiller. Nogle af de undersøgte virksomheder er delvis eller fuldstændig specialiseret i fremstilling af okoumé-produkter, som har nogle særlige kendetegn med hensyn til fremstillingsproces, kvalitet, anvendelsesformål, afsætningskanaler osv. Disse virksomheder tegner sig for over 1 400 direkte arbejdspladser i Fællesskabet.

(120) Iværksættelsen af foranstaltninger forventes at hindre yderligere forvridninger og at medføre en genetablering af de rimelige konkurrenceforhold på markedet. EF-erhvervsgrenen skulle derefter være i stand til at øge salget og derved opnå en fortjeneste, som berettiger til fortsatte investeringer i produktionsfaciliteterne. Der forventes herefter en øget produktivitet, mindre enhedsomkostninger og en forbedring af EF-erhvervsgrenens finansielle situation.

(121) Hvis der derimod ikke bliver truffet nogen antidumpingforanstaltninger, kan der forventes en stadig forværring af EF-erhvervsgrenens situation. Erhvervsgrenen vil ikke være i stand til at foretage de investeringer, der kræves for at kunne konkurrere med dumpingimporten fra tredjelande. Og med henvisning til erhvervsgrenens faldende indtægter og den væsentlige skade, som den har lidt, vil dens finansielle situation efter al sandsynlighed blot blive dårligere, hvis der ikke træffes nogen foranstaltninger. Det ville sandsynligvis inden for nær fremtid tvinge flere virksomheder til at standse produktionen og fyre deres ansatte.

(122) Foreløbig kan det derfor konkluderes, at antidumpingforanstaltninger vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at overvinde virkningerne af den skadevoldende dumping, som den har været udsat for, og at antidumpingforanstaltningerne vil være i EF-erhvervsgrenens interesse.

2. IKKE-FORRETNINGSMÆSSIGT FORBUNDNE EF-IMPORTØRERS OG -BRUGERES INTERESSER

(123) Kommissionen har sendt spørgeskemaer til alle importører, forhandlere og brugere, som den har kendskab til. Der blev i alt sendt 27 spørgeskemaer til importører og forhandlere og deres sammenslutninger og 12 til brugere. Der er ikke kommet nogen besvarelser tilbage.

(124) Repræsentanterne for de eksporterende producenter gjorde gældende, at den europæiske bygnings- og møbelindustri havde brug for store leverancer af billig okoumé-krydsfiner, hvis de fortsat skulle være konkurrencedygtige på såvel det europæiske marked som eksportmarkederne. Selv om eksportørerne ikke har nogen ret til at blive hørt i forbindelse med undersøgelsen af Fællesskabets interesser, er det dog et argument, der er indgået i undersøgelsen. Eftersom brugerne ikke har indgået i samarbejdet, og okoumé-krydsfiner anvendes inden for en lang række sektorer, har det ikke været muligt at danne sig et overblik over, hvilken betydning pålæggelsen af told vil have for brugernes omkostninger.

(125) Det skal understreges, at eventuelle foranstaltninger ikke har til formål at hindre import til Fællesskabet, men sikre, at importen ikke finder sted til skadevoldende dumpingpriser. Det skal desuden bemærkes, at fem af de EF-producenter, der var omfattet af stikprøven, stadig har uudnyttet produktionskapacitet. Denne kapacitet og eksporten fra andre tredjelande udgør en alternativ kilde til sikring af brugernes leverancer.

(126) Ingen af disse brugerindustrier har i øvrigt givet udtryk for deres holdning til proceduren. Det vil sige, at det foreløbig kan konkluderes, at deres konkurrencesituation ikke vil blive væsentligt påvirket af konklusionen på proceduren.

3. KONKLUSION OM FÆLLESSKABETS INTERESSER

(127) På baggrund af ovenstående har Kommissionen foreløbig konkluderet, at der ikke er nogen tvingende grunde, som taler imod indførelsen af foranstaltninger, og at anvendelsen af foranstaltninger ville være i Fællesskabets interesse.

H. **MIDLERTIDIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

1. SKADESTÆRSKEL

(128) For at forhindre, at dumpingimporten forvolder yderligere skade, anses det for passende at indføre midlertidige antidumpingforanstaltninger.

(129) Kommissionen har fastsat toldsatsen under hensyntagen til de fastlagte dumpingmargener og den told, der kræves for at bringe den skadevoldende situation, som EF-erhvervsgrenen har befundet sig i, til ophør.

(130) Med udgangspunkt i rentabiliteten for den samlede EF-erhvervsgren i 1999, som ifølge erhvervsgrenen repræsenterer et middelpunkt for de økonomiske konjunkturer, vurderes det, at en fortjenstmargen på 5 % af omsætningen er at betragte som et passende minimum, som EF-erhvervsgrenen kunne have forventet at opnå, hvis der ikke havde fundet skadevoldende dumping sted.

(131) Den nødvendige prisforhøjelse er herefter blevet fastsat på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige importpris, der blev anvendt med henblik på beregning af prisunderbuddet, og den ikke-skadevoldende pris for de varer, som EF-erhvervsgrenen solgte på fællesskabsmarkedet. Den ikke-skadevoldende pris er blevet fastsat ved at justere de salgspriser, der blev praktiseret af de EF-producenter, der har deltaget i stikprøven, med det faktiske tab eller den faktiske fortjeneste i undersøgelsesperioden og ved at lægge ovennævnte fortjenstmargen til. Når denne sammenligning viste, at der var forskelle, blev disse udtrykt som en procentdel af den samlede cif-importværdi.

(132) Da skadestærsklen er højere end den konstaterede dumpingmargen, bør de midlertidige foranstaltninger baseres på sidstnævnte.

2. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

(133) På baggrund af ovenstående bør der i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af varer med oprindelse i Kina svarende til enten dumpingmargenen eller skadestærsklen, afhængig af, hvad der er lavest, i henhold til reglen om den lavest mulige told. I det foreliggende tilfælde bør alle toldsatser derfor fastsættes på samme niveau som de konstaterede dumpingmargener.

(134) De antidumpingtoldsatser for individuelle virksomheder, der er anført i denne forordning, er blevet fastsat på grundlag af resultaterne af den foreliggende undersøgelse. De afspejler derfor den situation, som undersøgelsen viste, at disse virksomheder befinder sig i. Disse toldsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre virksomheder«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af virksomhederne og dermed af de nævnte specifikke retlige enheder. Varer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder enheder, som er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

(135) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle antidumpingtoldsatser for virksomheder (f.eks. efter ændring af den pågældende enheds navn eller oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) indgives omgående til Kommissionen med alle relevante oplysninger, især om ændringer i virksomhedens aktiviteter med hensyn til produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsenheder. Efter konsultation af det rådgivende udvalg ændrer Kommissionen om nødvendigt forordningen i overensstemmelse hermed ved at ajourføre listen over virksomheder, som er omfattet af individuelle toldsatser.

I. **AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

(136) Af hensyn til god administrativ praksis bør der fastsættes en periode, hvor interesserede parter, der har givet sig til kende inden for den frist, der blev fastsat i indledningsmeddelelsen, kan fremsætte deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt. Det skal desuden bemærkes, at denne forordnings indførelse af told er baseret på foreløbige undersøgelsesresultater, der eventuelt skal tages op til fornyet overvejelse med henblik på indførelse af en endelig told —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på import af okoumé-krydsfiner, dvs. krydsfiner, der udelukkende består af trælag, hvoraf det enkelte lag ikke må være over 6 mm tykt, og mindst et af de ydre lag skal være af okoumé, henhørende under KN-kode ex ex 4412 13 10 (Taric-kode 4412 13 10 10) og med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

2. Toldsatsen, som finder anvendelse på nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer, der er fremstillet af nedenstående producenter, fastsættes således:

Producent	Toldsats %	Taric-tillægskode
Nantong Zongyi Plywood Co., Ltd., Xingdong Town, Tongzhou City, Jiangsu Province, People's Republic of China	12,0	A526
Zhejiang Deren Bamboo-Wood Technologies Co., Ltd., Linhai Economic Development Zone, Zhejiang, People's Republic of China	23,9	A527
Zhonglin Enterprise (Dangshan) Co., Ltd., Xue Lou Miao Pu, Dangshan County, Anhui Province 235323, People's Republic of China	8,5	A528
Jiaxing Jinlin Lumber Co., Ltd., North of Ganyao Town, Jiashan, Zhejiang Province, People's Republic of China	18,5	A529
Alle andre virksomheder	48,5	A999

3. Medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

4. Den i stk. 1 omhandlede vares overgang til fri omsætning i Fællesskabet er betinget af, at der stilles en sikkerhed svarende til den midlertidige told.

Artikel 2

Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 20 i forordning (EF) nr. 384/96 kan interesserede parter fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen inden for en frist på en måned fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

I medfør af artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96 kan de berørte parter inden for en frist på en måned fra nærværende forordnings ikrafttræden fremsætte bemærkninger til dens anvendelse.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1 i denne forordning anvendes i en periode på seks måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 2004.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS FÆLLES HOLDNING 2004/493/FUSP

af 17. maj 2004

om ændring af fælles holdning 2002/400/FUSP om EU-medlemsstaternes midlertidige modtagelse af visse palæstinensere

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 21. maj 2002 vedtog Rådet fælles holdning 2002/400/FUSP om EU-medlemsstaternes midlertidige modtagelse af visse palæstinensere [1], i henhold til hvilken disse modtog nationale tilladelser med gyldighed i op til 12 måneder.

(2) Den 19. maj 2003 vedtog Rådet fælles holdning 2003/366/FUSP om ændring af fælles holdning 2002/400/FUSP [2], i henhold til hvilken de pågældende tilladelsers gyldighed blev ændret til op til 24 måneder.

(3) Gyldigheden af disse tilladelser bør forlænges med yderligere seks måneder —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES HOLDNING:

Artikel 1

Fælles holdning 2002/400/FUSP ændres således:

1) Artikel 3, stk. 1, affattes således:

»Hver enkelt af de i artikel 2 nævnte medlemsstater giver de palæstinensere, den modtager, en national tilladelse til indrejse og ophold i op til 30 måneder på den pågældende medlemsstats område.«

2) Artikel 8 affattes således:

»*Artikel 8*

Rådet overvåger gennemførelsen af denne fælles holdning og foretager en evaluering af gennemførelsen senest 29 måneder efter vedtagelsen eller tidligere, hvis et af dets medlemmer anmoder herom.«

Artikel 2

Denne fælles holdning har virkning fra dagen for vedtagelsen.

Artikel 3

Denne fælles holdning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 2004.

På Rådets vegne

B. COWEN

Formand

---

[1] EFT L 138 af 28.5.2002, s. 33.
[2] EFT L 124 af 20.5.2003, s. 51.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens afgørelse 2004/387/EF af 28. april 2004 — Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2004/387/EF af 21. april 2004 om interoperabel levering af paneuropæiske e-forvaltningstjenester til offentlige myndigheder, virksomheder og borgere (Idabc)

(Den Europæiske Unions Tidende L 144 af 30. april 2004)

Afgørelse 2004/387/EF læses således:

»EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE 2004/387/EF

af 21. april 2004

om interoperabel levering af paneuropæiske e-forvaltningstjenester til offentlige myndigheder, virksomheder og borgere (Idabc)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 156, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [1],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget [2],

efter proceduren i traktatens artikel 251 [3], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med traktatens artikel 154 bidrager Fællesskabet til oprettelse og udvikling af transeuropæiske net med henblik på at medvirke til virkeliggørelsen af målene i traktatens artikel 14 og 158 og for at give EU-borgerne, de erhvervsdrivende og de regionale og lokale administrative enheder mulighed for fuldt ud at udnytte de fordele, som etableringen af et område uden indre grænser medfører.

(2) Fremme af virksomhedernes og borgernes mobilitet på tværs af de europæiske grænser bidrager direkte til at fjerne hindringer for de fri varebevægelser, den fri bevægelighed for personer, tjenesteydelser og kapital samt den fri etablering for statsborgere fra en medlemsstat på en anden medlemsstats område.

(3) I henhold til traktatens artikel 157 sørger Fællesskabet og medlemsstaterne for, at de nødvendige betingelser for udviklingen af fællesskabsindustriens konkurrenceevne er til stede.

(4) Europa-Parlamentet og Rådet vedtog ved beslutning nr. 1719/1999/EF [4] og afgørelse nr. 1720/1999/EF [5] en række aktioner, horisontale foranstaltninger og retningslinjer, herunder fastlæggelse af projekter af fælles interesse, med hensyn til transeuropæiske net til elektronisk dataudveksling mellem administrationer (Ida). Da beslutningen og afgørelsen kun gælder til den 31. december 2004, er det nødvendigt at opstille rammer for opfølgningen af Ida-programmet, der blev indført ved nævnte beslutning og afgørelse.

(5) Idabc-programmet vil bygge på de gode resultater fra de tidligere Ida-programmer, som har gjort det grænseoverskridende samarbejde mellem offentlige myndigheder mere effektivt.

(6) Der bør ved etableringen og gennemførelsen af Idabc-programmet, som er opfølgningen af de tidligere Ida-programmer, tages behørigt hensyn til de resultater, der er opnået med disse programmer.

(7) Det er sandsynligt, at det arbejde, der afsluttes inden for rammerne af Idabc-programmet, vil danne grundlag for videre arbejde. Dette sammenholdt med den hurtige teknologiske udvikling betyder, at programmet skal kunne tilpasses til den fremtidige udvikling.

(8) I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Lissabon i marts 2000 blev det sat som mål, at Den Europæiske Union inden 2010 skal blive den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, der kan skabe en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed.

(9) Det Europæiske Råd pegede på sit møde i Bruxelles i marts 2003 på, at det er vigtigt at sammenkoble Europa og derved styrke det indre marked, og det understregede, at elektronisk kommunikation er en effektiv drivkraft for vækst, konkurrenceevne og jobskabelse i Den Europæiske Union, og at der bør gøres en indsats for at konsolidere denne styrke og bidrage til at nå de mål, der blev opstillet i Lissabon. Med henblik herpå bør udviklingen og etableringen af paneuropæiske e-forvaltningstjenester og de underliggende telematiknet støttes og fremmes.

---

(1) EUT C 80 af 30.3.2004, s. 83.
(2) EUT C 73 af 23.3.2004, s. 72.
(3) Europa-Parlamentets udtalelse af 18. november 2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets fælles holdning af 18. december 2003 (EUT C 66 E af 16.3.2004, s. 22) og Europa-Parlamentets holdning af 11. marts 2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 30. marts 2004.
(4) EFT L 203 af 3.8.1999, s. 1. Ændret ved beslutning nr. 2046/2002/EF (EFT L 316 af 20.11.2002, s. 4).
(5) EFT L 203 af 3.8.1999, s. 9. Ændret ved afgørelse nr. 2045/2002/EF (EFT L 316 af 20.11.2002, s. 1).

(10) Fjernelsen af hindringer for elektronisk kommunikation mellem offentlige myndigheder på alle niveauer samt med virksomheder og borgere bidrager til at forbedre det europæiske erhvervsmiljø, reducere de administrative byrder og begrænse bureaukratiet. Det kan ligeledes tilskynde virksomheder og borgere i Den Europæiske Union til at udnytte fordelene ved informationssamfundet og til at kommunikere elektronisk med offentlige myndigheder.

(11) En forbedret levering af e-forvaltningstjenester giver virksomheder og borgere mulighed for at kommunikere aktivt med offentlige myndigheder uden særlige it-færdigheder eller forudgående viden om en offentlig myndigheds interne funktionsmåde og organisation.

(12) Anvendelsen af transeuropæiske telematiknet til dataudveksling mellem offentlige myndigheder, EU-institutioner og andre enheder som f.eks. europæiske agenturer, tjenester og organisationer, der har til opgave at fremme Fællesskabets interesser, skal ikke betragtes som et mål i sig selv, men som et middel til at opnå interoperable informationstjenester og interaktive e forvaltningstjenester på paneuropæisk niveau, som udnytter fordelene ved et samarbejde mellem offentlige myndigheder på tværs af de europæiske grænser og lader disse fordele komme både borgere og virksomheder til gode.

(13) Kommissionen vil foretage og om nødvendigt ajourføre omfattende høringer af alle interessenter med henblik på at gennemføre en undersøgelse af alle relevante sektorer med fokus på borgernes og virksomhedernes behov og fordele med det formål at udarbejde en liste over nødvendige og nyttige paneuropæiske e-forvaltningstjenester, der vil kunne iværksættes i løbet af denne afgørelses samlede gyldighedsperiode.

(14) De paneuropæiske e-forvaltningstjenester giver offentlige myndigheder, virksomheder og borgere mulighed for et bedre samspil med offentlige myndigheder på tværs af grænserne. Leveringen af disse tjenester kræver praktiske, effektive og interoperable informations- og kommunikationssystemer mellem offentlige myndigheder samt interoperable administrative front office- og back office-procedurer med henblik på sikker udveksling samt forståelse og behandling af information i den offentlige sektor i hele Europa.

(15) Med henblik på levering af paneuropæiske e-forvaltningstjenester er det nødvendigt at tage hensyn til bestemmelserne i navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger [1] og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor [2].

(16) Det er vigtigt, at de nationale bestræbelser til støtte for e-forvaltning tager behørigt hensyn til Den Europæiske Unions prioriteter.

(17) Det er ligeledes vigtigt at maksimere anvendelsen af standarder, offentligt tilgængelige specifikationer eller åbne specifikationer for dataudveksling og tjenesteintegration for at sikre en fuldt integreret interoperabilitet og således øge fordelene ved de paneuropæiske e-forvaltningstjenester og de underliggende transeuropæiske telematiknet.

(18) Det påhviler både Fællesskabet og medlemsstaterne at etablere paneuropæiske e-forvaltningstjenester og de underliggende telematiknet, som Fællesskabet er bruger af eller drager fordel af.

(19) Det er vigtigt at sikre et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne og Fællesskabet samt i givet fald med fællesskabsinstitutionerne og interessenterne.

(20) Aktioner på fællesskabsniveau bør stimulere en positiv udvikling af e-forvaltningstjenester på paneuropæisk niveau og de tilsvarende forpligtelser på alle relevante niveauer under behørig hensyntagen til Fællesskabets sproglige mangfoldighed.

(21) Selv om der bør tilskyndes til, at alle medlemsstater deltager i aktioner til fremme af pan-europæiske e-forvaltningstjenester, der ydes fra offentlige forvaltninger til virksomheder og borgere, kan der indledes aktioner, der kun omfatter visse medlemsstater, og medlemsstater, der ikke deltager, bør tilskyndes til at tilslutte sig senere.

(22) Der bør sikres gensidig inspiration i forhold til nationale, regionale og lokale initiativer og levering af e-forvaltningstjenester inden for medlemsstaterne.

(23) Handlingsplanen for e-Europa 2005, som Det Europæiske Råd gav sin tilslutning til på mødet i Sevilla i juni 2002, især kapitlet om e-forvaltning, understreger betydningen af Ida-programmet med henblik på at fremme etableringen af paneuropæiske e-forvaltningstjenester til støtte for grænseoverskridende aktiviteter, hvilket således supplerer og danner rammerne for initiativer vedrørende e-forvaltning på alle relevante niveauer.

(24) For at udnytte Fællesskabets finansielle ressourcer effektivt er det nødvendigt med en rimelig fordeling af udgifterne til de paneuropæiske e-forvaltningstjenester og de underliggende telematiknet mellem medlemsstaterne og Fællesskabet.

(25) Der kan bedst opnås produktivitet, responsivitet og fleksibilitet i etableringen og driften af paneuropæiske e-forvaltningstjenester og de underliggende telematiknet ved at anlægge en markedsorienteret indfaldsvinkel, således at leverandører udvælges på et konkurrencemæssigt grundlag i et miljø med flere udbydere, samtidig med at man i givet fald sikrer foranstaltningernes operationelle og finansielle bæredygtighed.

(26) De paneuropæiske e-forvaltningstjenester bør udvikles inden for rammerne af specifikke projekter af fælles interesse og specifikke horisontale foranstaltninger. Andre horisontale foranstaltninger bør iværksættes for at støtte en interoperabel levering af disse tjenester ved at etablere eller fremme infrastrukturtjenester.

[1] EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).
[2] EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

(27) IIdabc-programmet bør derfor også være åbent for landene i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og kandidatlandene, og der bør opfordres til samarbejde med andre tredjelande. Internationale enheder kan for egen regning deltage i gennemførelsen af projekter af fælles interesse og horisontale foranstaltninger.

(28) For at sikre en sund forvaltning af Den Europæiske Unions finansielle ressourcer og undgå, at der anskaffes unødvendigt udstyr, at undersøgelser gentages, og at der anvendes forskellige fremgangsmåder, bør det være muligt at anvende tjenester, der udvikles i forbindelse med Ida-programmet eller Idabc-programmet, inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og politisamarbejdet og det retlige samarbejde i kriminalsager i overensstemmelse med afsnit V og VI i traktaten om Den Europæiske Union.

(29) Målet, som er at etablere paneuropæiske e-forvaltningstjenester, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af aktionens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(30) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [1].

(31) I denne afgørelse fastlægges der for hele programmets varighed en finansieringsramme, der som omhandlet i punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren [2] udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden inden for rammerne af den årlige budgetprocedure —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Med denne afgørelse etableres der for perioden 2005-2009 et program for interoperabel levering af paneuropæiske e-forvaltningstjenester til europæiske offentlige myndigheder, EU-institutioner og andre organer og til europæiske virksomheder og borgere (i det følgende benævnt »Idabc-programmet«).

Artikel 2

Mål

1. Formålet med Idabc-programmet er at definere samt støtte og fremme udviklingen og etableringen af paneuropæiske e-forvaltningstjenester og de underliggende interoperable telematiknet og hjælpe medlemsstaterne og Fællesskabet til inden for deres respektive kompetenceområder at gennemføre Fællesskabets politikker og aktiviteter og opnå væsentlige fordele for offentlige myndigheder, virksomheder og borgere.

2. Programmet tager også sigte på:

a) at muliggøre en praktisk, effektiv og sikker informationsudveksling mellem offentlige myndigheder på alle relevante niveauer samt mellem sådanne myndigheder og EU-institutionerne eller eventuelt andre organer

b) at udvide fordelene ved informationsudvekslingen som anført under litra a) med henblik på at lette levering af tjenesteydelser til virksomheder og borgere under hensyn til disses behov

c) at støtte Fællesskabets beslutningsprocedure og lette kommunikationen mellem EU-institutionerne ved at udvikle de nødvendige strategiske rammer på paneuropæisk niveau

d) at opnå interoperabilitet, både inden for og på tværs af forskellige politikområder og i givet fald med virksomheder og borgere, især på grundlag af en europæisk interoperabilitetsramme

e) at bidrage til de bestræbelser, der gøres af medlemsstaternes offentlige myndigheder og Fællesskabet med hensyn til rationaliserede transaktionsprocedurer, hurtigere gennemførelsesmetoder samt mere sikkerhed, effektivitet, åbenhed, servicekultur og responsivitet

f) at fremme udbredelsen af god praksis og opfordre til udviklingen af innovative telematikløsninger i de offentlige myndigheder.

Artikel 3

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

a) »telematiknet«: et omfattende datakommunikationssystem, der består såvel af den fysiske infrastruktur og de fysiske forbindelser som af de tilknyttede tjeneste- og applikationslag, der gør det muligt at udveksle information elektronisk mellem og inden for offentlige myndigheder samt mellem offentlige myndigheder og virksomheder og borgere

b) »paneuropæiske e-forvaltningstjenester«: grænseoverskridende informationstjenester og interaktive tjenester, enten sektorbestemte eller horisontale, dvs. fælles på tværs af sektorer, i den offentlige sektor, der leveres af offentlige myndigheder i Europa til offentlige myndigheder i Europa eller til virksomheder, herunder deres interesseorganisationer, og til borgere, herunder deres interesseorganisationer, ved hjælp af interoperable transeuropæiske telematiknet

c) »projekt af fælles interesse«: projekt inden for de politikområder, der er angivet i bilag I, som iværksættes eller videreføres i henhold til denne afgørelse, og som vedrører etablering eller fremme af paneuropæiske e-forvaltningstjenester

[1] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

[2] EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2003/429/EF (EUT L 147 af 14.6.2003, s. 25).

d) »infrastrukturtjenester«: tjenester, der ydes for at opfylde generiske krav, og som omfatter teknologiske løsninger og softwareløsninger, herunder en europæisk interoperabilitetsramme, sikkerhed, middleware og netværkstjenester. Infrastrukturtjenester understøtter leveringen af paneuropæiske e-forvaltningstjenester

e) »horisontal foranstaltning«: foranstaltning som angivet i bilag II, som iværksættes eller videreføres i henhold til denne afgørelse, og som vedrører etablering eller fremme af horisontale paneuropæiske e-forvaltningstjenester, infrastrukturtjenester, strategiske aktiviteter eller støtteaktiviteter

f) »interoperabilitet«: det forhold, at informations- og kommunikationsteknologiske systemer og de forretningsprocesser, som de understøtter, er i stand til at udveksle data og muliggøre deling af information og viden.

Artikel 4

Projekter af fælles interesse

For at nå de mål, der er fastsat i artikel 2, gennemfører Fællesskabet i samarbejde med medlemsstaterne og i overensstemmelse med principperne i artikel 6 og 7 projekter af fælles interesse som specificeret i det rullende arbejdsprogram, der er nævnt i artikel 8, stk. 1.

Projekter af fælles interesse anvender så vidt muligt horisontale paneuropæiske e-forvaltningstjenester og infrastrukturtjenester og bidrager til videreudvikling af disse tjenester.

Artikel 5

Horisontale foranstaltninger

1. For at nå de mål, der er fastsat i artikel 2, og som støtte til projekter af fælles interesse gennemfører Fællesskabet i samarbejde med medlemsstaterne og i overensstemmelse med principperne i artikel 6 og 7 horisontale foranstaltninger som omhandlet i bilag II og specificeret i det rullende arbejdsprogram, der er nævnt i artikel 8, stk. 1.

2. De horisontale foranstaltninger skal gå ud på at levere, opretholde og fremme infrastrukturtjenester til offentlige myndigheder i Fællesskabet på grundlag af en vedligeholdelses- og adgangspolitik, der defineres inden for rammerne af Idabc-programmet. De skal ligeledes gå ud på at levere forvaltning af horisontale paneuropæiske e-forvaltningstjenester samt etablere strategiske aktiviteter og støtteaktiviteter til at fremme de paneuropæiske e-forvaltningstjenester, udføre strategiske analyser af den relevante udvikling i Fællesskabet og i medlemsstaterne samt sikre forvaltning af programmet og udbredelse af god praksis.

3. For at være i stand til at identificere de horisontale foranstaltninger, der skal iværksættes, etablerer Fællesskabet en beskrivelse af de horisontale paneuropæiske e-forvaltningstjenester og infrastrukturtjenesterne. Denne beskrivelse skal omfatte aspekter som nødvendig styring, organisation, ansvar og omkostningsfordeling samt den strategi, der skal anvendes med henblik på udvikling og gennemførelse af de horisontale paneuropæiske e-forvaltningstjenester og infrastrukturtjenesterne. Denne strategi tager udgangspunkt i en analyse af projektkravene. Beskrivelsen revideres årligt.

Artikel 6

Gennemførelsesprincipper

1. Gennemførelsen af projekter af fælles interesse og horisontale foranstaltninger sker i overensstemmelse med principperne i stk. 2-10.

2. Denne afgørelse udgør retsgrundlaget for gennemførelsen af horisontale foranstaltninger.

3. Gennemførelsen af et projekt kræver et sektorspecifikt retsgrundlag. I denne afgørelse anses et projekt for at opfylde dette krav, når det støtter leveringen af paneuropæiske e-forvaltningstjenester til offentlige myndigheder, virksomheder eller borgere i forbindelse med gennemførelsen af et sektorspecifikt retsgrundlag eller ethvert andet relevant retsgrundlag.

Dette stykke finder ikke anvendelse på projekter af fælles interesse, der støtter leveringen af e-forvaltningstjenester mellem EU-institutionerne og -agenturerne.

4. Der tilskyndes til, at så mange medlemsstater som muligt deltager i et projekt til støtte for paneuropæiske e-forvaltningstjenester, der leveres af offentlige myndigheder til virksomheder, herunder deres interesseorganisationer, eller af offentlige myndigheder til borgere, herunder deres interesseorganisationer.

5. Projekter af fælles interesse og horisontale foranstaltninger omfatter alle aktioner, der er nødvendige for at oprette eller fremme paneuropæiske e-forvaltningstjenester.

6. Projekter af fælles interesse og horisontale foranstaltninger omfatter om nødvendigt en forberedelsesfase. De omfatter en foranalyse, en udviklings- og valideringsfase samt en gennemførelsesfase, der iværksættes i overensstemmelse med artikel 7.

Dette stykke finder ikke anvendelse på strategiske aktiviteter og støtteaktiviteter som defineret i del C i bilag II.

7. Der tages ved definitionen af projekter af fælles interesse og horisontale foranstaltninger i givet fald hensyn til resultater fra andre relevante fællesskabsaktiviteter eller aktiviteter i medlemsstaterne, navnlig Fællesskabets programmer for forskning og teknologisk udvikling og andre fællesskabsprogrammer- og politikker, f.eks. eTEN [1], eContent [2], e-integration (e-inclusion), e-læring [3] og Modinis [4], med henblik på at undgå overlapning og fremskynde udviklingen af e-forvaltningstjenester. Der tages også hensyn til projekter i planlægnings- eller udviklingsfasen.

8. De tekniske specifikationer for projekter af fælles interesse eller for horisontale foranstaltninger udarbejdes under henvisning til europæiske standarder, offentligt tilgængelige specifikationer eller åbne specifikationer for dataudveksling og tjenesteintegration og skal i givet fald være i overensstemmelse med infrastrukturtjenester med henblik på at sikre interoperabilitet og tilgængelighed mellem systemer på nationalt plan og på fællesskabsplan inden for og på tværs af administrative sektorer samt i forhold til virksomheder og borgere.

9. Projekter af fælles interesse og horisontale foranstaltninger tager om nødvendigt behørigt hensyn til den europæiske interoperabilitetsramme, som Idabc-programmet tilvejebringer, opretholder og fremmer.

---

[1] EFT L 183 af 11.7.1997, s. 12.
[2] EFT L 14 af 18.1.2001, s. 32.
[3] EFT L 345 af 31.12.2003, s. 9.
[4] EUT L 336 af 23.12.2003, s. 1.

10. Hvert projekt af fælles interesse eller hver horisontal foranstaltning revideres senest et år efter gennemførelsesfasens afslutning.

Revisionen omfatter en cost-benefit-analyse.

For projekter af fælles interesse foretages revisionen i samarbejde med medlemsstaterne i overensstemmelse med reglerne for sektorpolitikken, og den forelægges det relevante sektorudvalg.

Konklusioner og henstillinger på baggrund af revisionen af projekter af fælles interesse forelægges det i artikel 11, stk. 1, omhandlede udvalg til orientering.

For horisontale foranstaltninger foretages revisionen inden for det i artikel 11, stk. 1, nævnte udvalg.

Artikel 7

Supplerende principper

1. Ud over principperne i artikel 6 finder principperne i stk. 2-8 anvendelse.

2. Forberedelsesfasen fører til udarbejdelsen af et projektoplæg, der indeholder en fastlæggelse af målene for, omfanget af og begrundelsen for projektet af fælles interesse eller den horisontale foranstaltning, herunder navnlig de forventede udgifter og det forventede udbytte, samt til, at deltagerne engagerer sig i og forstår projektet gennem en passende høringsprocedure, herunder en angivelse af det kompetente udvalg til opfølgning af projektets eller foranstaltningens gennemførelse.

3. Foranalysen fører til fastlæggelse af en global gennemførelsesplan, som dækker udviklings- og gennemførelsesfasen og omfatter de oplysninger, der er indeholdt i projektoplægget, samt:

a) en beskrivelse af den planlagte organisatoriske udvikling og i givet fald en omstrukturering af arbejdsprocedurerne

b) mål, funktionaliteter, deltagere og teknisk fremgangsmåde

c) foranstaltninger til fremme af den flersprogede kommunikation

d) foranstaltninger til at sikre datasikkerhed og -beskyttelse

e) rollefordelingen mellem Fællesskabet og medlemsstaterne

f) en udspecificering af de forventede udgifter og en beskrivelse af det forventede udbytte, der omfatter vurderingskriterier for måling af dette udbytte efter gennemførelsesfasen og en detaljeret analyse af forrentningen af investeret kapital samt de etaper, der skal gennemføres

g) et skema, der udarbejdes ved afslutningen af gennemførelsesfasen, og som fastlægger en rimelig fordeling mellem Fællesskabet og medlemsstaterne og eventuelt andre organer af udgifterne til drift og vedligeholdelse af de paneuropæiske e-forvaltningstjenester og infrastrukturtjenester.

4. Under udviklings- og valideringsfasen udvikles, afprøves, evalueres og overvåges den foreslåede løsning i mindre målestok, hvis det skønnes relevant, og resultaterne bruges til at justere den globale gennemførelsesplan tilsvarende.

5. Under gennemførelsesfasen etableres de fuldt ud funktionelle tjenester i overensstemmelse med den globale gennemførelsesplan.

6. Projektoplægget og den globale gennemførelsesplan etableres ved hjælp af de metoder, der er udarbejdet som støtteaktivitet inden for rammerne af Idabc-programmet.

7. Iværksættelsen og gennemførelsen af et projekt af fælles interesse, definitionen af dets faser og udarbejdelsen af projektoplæg og globale gennemførelsesplaner foretages og kontrolleres af Kommissionen efter den relevante sektorspecifikke udvalgsprocedure.

Hvis der ikke gælder en sektorspecifik udvalgsprocedure, nedsætter Fællesskabet og medlemsstaterne ekspertgrupper til at gennemgå alle relevante spørgsmål.

Kommissionen forelægger sektorudvalgenes og i givet fald ekspertgruppernes konklusioner for det i artikel 11, stk. 1, nævnte udvalg.

8. Iværksættelsen og gennemførelsen af en horisontal foranstaltning, definitionen af dens faser og udarbejdelsen af projektoplæg og globale gennemførelsesplaner foretages og kontrolleres af Kommissionen efter proceduren i artikel 11, stk. 2.

Artikel 8

Gennemførelsesprocedure

1. Kommissionen udarbejder et rullende arbejdsprogram for denne afgørelses samlede gyldighedsperiode for gennemførelsen af projekter af fælles interesse og horisontale foranstaltninger. Kommissionen godkender arbejdsprogrammet og mindst én gang om året eventuelle ændringer heraf og tager alt efter tilfældet hensyn til den budgetmæssige fordeling på hvert projekt af fælles interesse og hver horisontal foranstaltning.

Proceduren i artikel 11, stk. 2, finder anvendelse for så vidt angår Kommissionens godkendelse af det rullende arbejdsprogram og eventuelle ændringer heraf.

2. For hvert projekt af fælles interesse og for hver horisontal foranstaltning indeholder det i stk. 1 nævnte arbejdsprogram i givet fald:

a) en beskrivelse af målene, omfanget, begrundelsen, de potentielle målgrupper, funktionaliteterne og den tekniske fremgangsmåde

b) en udspecificering af afholdte udgifter og gennemførte etaper samt de forventede udgifter og det forventede udbytte og de etaper, der skal gennemføres

c) en specifikation af de horisontale paneuropæiske e-forvaltningstjenester og infrastrukturtjenester, der skal anvendes.

Artikel 9

Budgetbestemmelser

1. Proceduren i artikel 11, stk. 2, finder med forbehold af artikel 8 anvendelse i forbindelse med Kommissionens godkendelse af budgettet for hvert projekt af fælles interesse eller hver horisontal foranstaltning, der med forbehold af gældende budgetregler dækker det rullende arbejdsprogram og eventuelle ændringer heraf, jf. artikel 8, stk. 1.

2. Midlerne frigives på grundlag af gennemførelsen af specifikke faser i overensstemmelse med den procedure, som finder anvendelse på det relevante sektorudvalg for projekter af fælles interesse, eller som for horisontale foranstaltninger finder anvendelse på det i artikel 11, stk. 1, nævnte udvalg. Forberedelsesfasen for et projekt af fælles interesse eller en horisontal foranstaltning kan iværksættes, når projektet eller foranstaltningen er optaget i det rullende arbejdsprogram. Foranalysen kan iværksættes, når der foreligger et projektoplæg. Den efterfølgende udviklings- og valideringsfase kan iværksættes, når der foreligger en global gennemførelsesplan. De faser, der skal gennemføres i løbet af udviklings- og valideringsfasen samt gennemførelsesfasen, integreres i det rullende arbejdsprogram i overensstemmelse med artikel 8.

3. Proceduren i artikel 11, stk. 2, finder ligeledes anvendelse på forslag om en årlig budgetstigning på over 100 000 EUR pr. projekt af fælles interesse eller horisontal foranstaltning.

4. Programmet gennemføres på grundlag af reglerne om offentlige indkøb. De tekniske specifikationer for indkaldelse af bud defineres for kontraktværdier på over 500 000 EUR i samarbejde med medlemsstaterne i det relevante sektorudvalg eller det i artikel 11, stk. 1, nævnte udvalg.

Artikel 10

Fællesskabets finansielle bidrag

1. I forbindelse med gennemførelsen af projekter af fælles interesse og af horisontale foranstaltninger afholder Fællesskabet udgifter i forhold til sine egne interesser.

2. Fællesskabets finansielle bidrag til de enkelte projekter af fælles interesse og de enkelte horisontale foranstaltninger fastsættes i overensstemmelse med stk. 3-7.

3. For at et projekt af fælles interesse eller en horisontal foranstaltning kan modtage et finansielt bidrag fra Fællesskabet, skal der fremlægges konkrete planer for finansieringen af vedligeholdelses- og driftsudgifterne efter gennemførelsesfasen med en tydelig angivelse af rollefordelingen mellem Fællesskabet, medlemsstaterne eller andre enheder.

4. I forberedelses- og foranalysefasen kan Fællesskabets bidrag dække alle udgifter til de nødvendige undersøgelser.

5. I udviklings- og valideringsfasen samt i gennemførelsesfasen dækker Fællesskabet udgifterne til de opgaver, som tildeles det i den globale gennemførelsesplan for det pågældende projekt af fælles interesse eller den pågældende horisontale foranstaltning.

6. Fællesskabets finansiering af et projekt af fælles interesse eller en horisontal foranstaltning vedrørende leveringen og vedligeholdelsen af infrastrukturtjenester ophører i princippet efter en maksimumperiode på fire år efter forberedelsesfasens begyndelse.

7. Der kan ikke i henhold til denne afgørelse bevilges midler til projekter af fælles interesse eller horisontale foranstaltninger eller faser af projekter af fælles interesse eller faser af horisontale foranstaltninger, der støttes af andre fællesskabstilskud.

8. En række ordninger med henblik på at sikre infrastrukturtjenesternes finansielle og driftsmæssige videreførsel fastlægges og vedtages i nødvendigt omfang senest den 31. december 2006 efter proceduren i artikel 11, stk. 2.

Artikel 11

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der benævnes »Udvalget vedrørende Paneuropæiske e-Forvaltningstjenester« (PEGSCO).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. PEGSCO vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 12

Årlig beretning

Kommissionen afgiver årligt beretning til PEGSCO om gennemførelsen af denne afgørelse.

Artikel 13

Evaluering

1. Kommissionen foretager i samarbejde med medlemsstaterne en endelig evaluering af gennemførelsen af denne afgørelse ved programmets afslutning.

2. Desuden gennemfører Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne senest medio 2006 en evaluering af gennemførelsen af denne afgørelse. I denne evaluering vurderes også bl.a. Idabc-aktiviteternes effektivitet og nyttevirkning, ligesom der indgår en kvalitativ og kvantitativ evaluering af resultaterne sammenholdt med arbejdsprogrammet. Som led i denne evaluering aflægger Kommissionen rapport om sammenhængen mellem beløbet for 2007-2009 og de finansielle overslag. Om fornødent tager Kommissionen de nødvendige tiltag inden for rammerne af budgetprocedurerne for 2007-2009 for at sikre sammenhæng mellem de årlige bevillinger og de finansielle overslag.

3. Evalueringerne fastlår, hvilke fremskridt der er gjort, og den aktuelle status med hensyn til de projekter af fælles interesse og horisontale foranstaltninger, som er angivet i henholdsvis bilag I og II, og navnlig hvordan de planlagte paneuropæiske e-forvaltningstjenester udvikles, implementeres og anvendes.

Ved evalueringerne undersøges også fordelene for Fællesskabet af de paneuropæiske e-forvaltningstjenester og infrastrukturtjenester med hensyn til udbygningen af de fælles politikker og det institutionelle samarbejde for så vidt angår offentlige myndigheder, virksomheder og borgere set i forhold til de udgifter, Fællesskabet har haft, og der udpeges områder, hvor der vil kunne opnås forbedringer, ligesom det kontrolleres, at der er synergi med andre fællesskabsaktiviteter til fremme af paneuropæiske e-forvaltningstjenester og infrastrukturtjenester.

4. Kommissionen sender Europa-Parlamentet og Rådet resultaterne af sine kvantitative og kvalitative evalueringer sammen med passende forslag til ændring af denne afgørelse. Resultaterne fremsendes før forelæggelsen af forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget for henholdsvis 2007 og 2010.

Artikel 14

Internationalt samarbejde

1. Landene i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og kandidatlandene kan deltage i Idabc-programmet inden for rammerne af deres respektive aftaler med Fællesskabet.

2. Der tilskyndes til samarbejde med andre tredjelande med hensyn til gennemførelsen af projekter af fælles interesse og horisontale foranstaltninger, især med offentlige myndigheder i Middelhavslandene, Balkanlandene og de østeuropæiske lande. Der lægges særlig vægt på det internationale samarbejde til støtte for udvikling og økonomisk samarbejde. De hermed forbundne udgifter dækkes ikke af Idabc-programmet.

3. Internationale organisationer eller andre internationale enheder kan for egen regning deltage i gennemførelsen af projekter af fælles interesse og horisontale foranstaltninger.

Artikel 15

Andre net

1. Med hensyn til etablering eller forbedring af alle andre net, som ikke er projekter af fælles interesse eller horisontale foranstaltninger (i det følgende benævnt »andre net«), sikrer medlemsstaterne og Fællesskabet i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i fællesskabslovgivningen om etablering af sådanne net, at stk. 2-5 overholdes.

2. Horisontale paneuropæiske e-forvaltningstjenester og infrastrukturtjenester, der leveres af Fællesskabet i henhold til denne afgørelse, kan anvendes af andre net, jf. dog stk. 3.

3. De tekniske specifikationer for hvert af de andre net udarbejdes under henvisning til europæiske standarder, offentligt tilgængelige specifikationer eller i givet fald åbne specifikationer for dataudveksling og tjenesteintegration med henblik på at sikre interoperabilitet mellem systemer på nationalt plan og på fællesskabsplan inden for og på tværs af administrative sektorer samt i forhold til virksomheder og borgere.

4. Kommissionen forelægger senest den 31. oktober 2005 og derefter hvert år PEGSCO en rapport om gennemførelsen af stk. 1-5. Kommissionen redegør i rapporten for relevante brugerkrav eller andre forhold, som forhindrer andre net i at udnytte tjenesterne, jf. stk. 2, ligesom den i rapporten undersøger muligheden af at forbedre disse tjenester, således at deres anvendelsesmuligheder udvides.

5. De horisontale paneuropæiske e-forvaltningstjenester og infrastrukturtjenester, der i fællesskabsregi udvikles i forbindelse med Ida- eller Idabc-programmet, kan anvendes af Rådet med henblik på etablering eller fremme af aktiviteter inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og politisamarbejdet og det retlige samarbejde i kriminalsager i overensstemmelse med afsnit V og VI i traktaten om Den Europæiske Union.

Der træffes beslutning om anvendelse af sådanne tjenester, og de finansieres i overensstemmelse med afsnit V og VI i nævnte traktat.

Artikel 16

Finansieringsramme

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af fællesskabsaktionen i henhold til denne afgørelse fastlægges for perioden 1. januar 2005 til 31. december 2009 til 148,7 mio. EUR, heraf 59,1 mio. EUR for perioden indtil den 31. december 2006.

For perioden efter den 31. december 2006 anses beløbet for bekræftet, hvis det svarer til de finansielle overslag for perioden fra 2007 for den pågældende fase.

2. De årlige bevillinger for perioden 2005 til 2009 godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

Artikel 17

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2005 til den 31. december 2009.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
P. COX	D. ROCHE
Formand	*Formand*

BILAG I

POLITIKOMRÅDER FOR PROJEKTER AF FÆLLES INTERESSE

Projekter af fælles interesse inden for rammerne af Idabc-programmet er navnlig projekter inden for følgende områder:

A. GENERELT

1. Fællesskabspolitikker og -aktiviteter (jf. afsnit B), interinstitutionel dataudveksling (jf. afsnit C), internationalt samarbejde (jf. afsnit D) og andre net (jf. afsnit E).

2. Aktiviteter til fremme af velfungerende europæiske agenturer og organer samt til støtte for den retlige ramme, der opstår ved oprettelsen af europæiske agenturer.

3. Politikker, der vedrører fri bevægelighed for personer, navnlig til støtte for leveringen af ens tjenester til borgere og virksomheder i de forskellige medlemsstater.

4 Aktioner, som inden for rammerne af Fællesskabets politikker og aktiviteter samt under uforudsete omstændigheder er påkrævede som hasteforanstaltninger for at støtte Fællesskabets og medlemsstaternes virke.

B. FÆLLESSKABSPOLITIKKER OG -AKTIVITETER

1. Den økonomiske og monetære politik.

2. Konsolidering af gældende fællesskabsret efter udvidelsen af Den Europæiske Union.

3. Regional- og samhørighedspolitikker, navnlig med henblik på at fremme indsamling, forvaltning og formidling af information vedrørende gennemførelsen af regional- og samhørighedspolitikkerne for de centrale og regionale offentlige myndigheder.

4. Fællesskabsfinansiering, navnlig med henblik på at etablere en grænseflade til Kommissionens eksisterende databaser for at lette europæiske organisationers og navnlig små og mellemstore virksomheders adgang til tilskud fra Fællesskabet.

5. Statistik, navnlig med hensyn til indsamling og formidling af statistiske oplysninger, og statistik til støtte for e-forvaltning med henblik på at evaluere interoperabiliteten mellem systemer og deres effektivitet og således vurdere, om de er vellykkede.

6. Offentliggørelse af officielle dokumenter og forvaltning af officielle informationstjenester.

7. Landbrugs- og fiskerisektorerne, navnlig vedrørende støtte til forvaltningen af markederne for landbrugsprodukter og landbrugsstrukturer, en mere effektiv økonomisk forvaltning og dataudveksling om landbrugsregnskaber mellem nationale instanser og Kommissionen samt bekæmpelse af svig.

8. Industrien og servicesektoren, navnlig vedrørende dataudvekslingen mellem offentlige myndigheder, der varetager spørgsmål vedrørende erhvervslivets konkurrenceforhold, og mellem sådanne offentlige myndigheder og branchesammenslutninger.

9. Konkurrencepolitikken, navnlig gennem indførelse af forbedret elektronisk dataudveksling med de nationale myndigheder for at fremme informations- og høringsprocedurer.

10. Uddannelse, kultur og det audiovisuelle område, navnlig med hensyn til udveksling af indholdsrelaterede data på åbne net samt til fremme af udvikling af og fri bevægelighed for nye audiovisuelle tjenester og informationstjenester.

11. Transportsektoren, navnlig til støtte for dataudveksling om chauffører, køretøjer, skibe og speditører.

12. Turisme, miljø, forbrugerbeskyttelse og folkesundhed samt offentlige indkøb.

13. Forskningspolitikken, navnlig med henblik på at fremme indsamling, forvaltning og formidling af information vedrørende gennemførelsen af koordinerede forskningspolitikker for de nationale myndigheder.

14. Bidrag til formålene med e-Europa-initiativet og de tilknyttede aktionsplaner, særlig med hensyn til e-forvaltning og sikkerhed, som skal virke til fordel for de berørte virksomheder og borgere.

15. Immigrationspolitikken, navnlig gennem indførelse af forbedret elektronisk dataudveksling med de nationale offentlige myndigheder for at fremme informations- og høringsprocedurerne.

16. Samarbejde mellem de retslige myndigheder.

17. Informationssystemer, der giver de nationale parlamenter og civilsamfundet mulighed for at deltage i lovgivningsprocessen.

18. Opfølgning af gennemførelsen af fællesskabslovgivningen i medlemsstaterne og dataudveksling mellem medlemsstaterne og fællesskabsinstitutionerne.

C. INTERINSTITUTIONEL DATAUDVEKSLING

Interinstitutionel dataudveksling, navnlig:

1. til støtte for Fællesskabets beslutningsproces og Parlamentets forespørgsler

2. med henblik på indførelse af de nødvendige telematiske forbindelser mellem Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet (herunder webstedet for formandskabet for Den Europæiske Union, medlemsstaternes faste repræsentationer og samarbejdende nationale ministerier) og andre fællesskabsinstitutioner

3. til fremme af flersprogetheden i den interinstitutionelle informationsudveksling, forskellige midler til bedre styring af oversættelsesprocessen og bedre oversættelsesværktøjer, udvikling og deling af flersprogede ressourcer samt tilrettelæggelse af delt adgang til sådanne ressourcer

4. til dokumentdeling mellem europæiske agenturer og organer og fællesskabsinstitutionerne.

D. INTERNATIONALT SAMARBEJDE

Udvidelse af projekter af fælles interesse til at omfatte tredjelande, herunder kandidatlandene, og internationale organisationer med særlig vægt på initiativer til udvikling og økonomisk samarbejde.

E. ANDRE NET

Projekter af fælles interesse, der tidligere blev finansieret inden for rammerne af Ida-programmet, og som nu har egen fællesskabsfinansiering, falder alligevel ind under betegnelsen »andre net«, jf. artikel 14 i denne afgørelse.

BILAG II

HORISONTALE FORANSTALTNINGER

Horisontale foranstaltninger inden for rammerne af Idabc-programmet er navnlig:

A. HORISONTALE PANEUROPÆISKE E-FORVALTNINGSTJENESTER

Horisontale foranstaltninger, der iværksættes for at indlede, muliggøre og forvalte levering af horisontale paneuropæiske e-forvaltningstjenester, herunder også aspekter vedrørende organisation og koordinering, f.eks.:

a) en portal til at give adgang til paneuropæiske, flersprogede online-oplysninger og interaktive tjenester til virksomheder og borgere

b) et enkelt adgangspunkt til f.eks. retlige online-informationstjenester i medlemsstaterne

c) interaktiv applikation til indsamling af interessenternes meninger og erfaringer om spørgsmål af almen interesse og om, hvorledes Fællesskabets politikker fungerer.

B. INFRASTRUKTURTJENESTER

Horisontale foranstaltninger, der iværksættes for at levere og vedligeholde teknologiske løsninger og softwareløsninger som tjenester, der leverer specifikke ikt-relaterede funktionaliteter, lige fra kommunikation til definerede standarder. Teknologiske løsninger og softwareløsninger omfatter netværkstjenester, middleware, sikkerhed og retningslinjer, f.eks. med henblik på:

a) en sikker og pålidelig kommunikationsplatform med henblik på dataudveksling mellem offentlige myndigheder

b) et sikkert og pålideligt system til administration af datastrømme, der er forbundet med forskellige arbejdsprocesser

c) fælles værktøjssæt til administration af flersprogede samarbejdende websteder og portaler

d) platformakkreditering med henblik på behandling af klassificeret information

e) etablering og gennemførelse af en autentificeringspolitik for net og projekter af fælles interesse

f) sikkerhedsundersøgelser og risikoanalyser til støtte for net eller andre infrastrukturtjenester

g) mekanismer til at skabe tillid mellem certificeringsmyndigheder og således tillade anvendelsen af elektroniske certifikater i paneuropæiske e-forvaltningstjenester

h) tjenester vedrørende identificering, bemyndigelse, autentificering og ikke-afviselighed med henblik på projekter af fælles interesse

i) en fælles ramme for deling og udveksling af information og viden mellem europæiske offentlige myndigheder og med virksomheder og borgere, inklusive arkitekturretningslinjer

j) specifikation af XML-vokabularer, XML-skemaer og tilknyttede XML-produkter til støtte for dataudvekslingen i net

k) funktionelle og ikke-funktionelle modelkrav for administration af elektroniske registre hos offentlige myndigheder

l) en metadata-ramme for offentlig sektor-information i paneuropæiske applikationer

m) sammenligning mellem åbne udvekslingsstandarder med henblik på etablering af en politik for åbne formater

n) fælles specifikationer og infrastrukturtjenester til fremme af elektronisk indkøb i Europa

o) maskinoversættelsessystemer og andre sprogværktøjer, herunder ordbøger, begrebsordbøger og klassifikationssystemer til støtte for flersprogethed

p) applikationer til støtte for samarbejde mellem offentlige myndigheder

q) applikationer til støtte for flerkanal-tilgang til tjenester

r) værktøjer, der bygger på software med åben kildekode, og aktioner til fremme af udvekslingen af erfaringer mellem offentlige myndigheder og deres anvendelse af relevante løsninger.

C. STRATEGISKE AKTIVITETER OG STØTTEAKTIVITETER

1. Strategiske aktiviteter til støtte for evaluering og fremme af paneuropæiske e-forvaltningstjenester, f.eks.:

   a) analyse af e-forvaltnings- og informationsstyringsstrategier i hele Europa

   b) afholdelse af oplysningsarrangementer med inddragelse af interessenterne

   c) fremme af etableringen af paneuropæiske e-forvaltningstjenester, hvor der lægges særlig vægt på tjenester til borgere og virksomheder.

2. Støtteaktiviteter, der iværksættes med henblik på programforvaltning til overvågning og forbedring af programmets effektivitet, f.eks.:

   a) kvalitetssikring og -kontrol til forbedring af specifikationen af projektets mål, gennemførelse og resultater

   b) programevaluering og cost-benefit-analyse af projekter af fælles interesse og horisontale foranstaltninger.

3. Støtteaktiviteter, der iværksættes med henblik på udbredelsen af god praksis i anvendelsen af informationsteknologi til offentlige myndigheder, f.eks.:

   a) rapporter, websteder, konferencer og generelt initiativer, der henvender sig til offentligheden

   b) overvågning, analyse og webstedsformidling af initiativer og god praksis vedrørende e-forvaltningsaktioner på medlemsstats- og fællesskabsniveau samt på internationalt niveau

   c) fremme af udbredelsen af god praksis vedrørende offentlige myndigheders anvendelse af f.eks. software med åben kildekode.«